

شناسایی الگوهای نیازمندی‌های اجتماعی-فرهنگی حس مکان با تأکید بر تأثیر فناوری دیجیتالی در ارتقاء کیفیت معماری شهری (نمونه موردی: مشهد)^۱

ملیکا علی زاده حسن آبادی (دانشجوی دکترای معماری، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران)

m.a.archi@hotmail.com

مریم غروی الخوانساری (استادیار معماری، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران؛ استادیار معماری،

دانشگاه تهران، تهران، ایران، نویسنده مسئول)

mgharavi@ut.ac.ir

محمد باقر کبیر صابر (استادیار معماری، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران؛ استادیار معماری، دانشگاه

تهران، تهران، ایران)

kabirsaber@ut.ac.ir

مهدي جباري نوقابي (دانشيار آمار، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران؛ دانشيار آمار، دانشگاه فردوسى

مشهد، مشهد، ایران)

jabbarinm@um.ac.ir

تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۱۱/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۱۹

صفحه ۱۶۹-۱۴۱

چکیده

پژوهش حاضر با هدف شناسایی الگوهای نیازمندی‌های اجتماعی-فرهنگی حس مکان با تأکید بر تأثیر فناوری دیجیتالی در ارتقاء کیفیت معماری شهری، در منطقه یک مشهد انجام شد. پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، توصیفی تحلیلی است و جامعه آماری آن شهر وندان منطقه یک می‌باشد. حجم نمونه با استفاده از محاسبات لازم در نرم‌افزار R نمونه تعیین و از روش نمونه‌گیری خوش‌های استفاده شد. برای ارائه الگویی از عوامل و زیرعامل‌های مؤثر بر ارتقاء کیفیت معماری شهری از روش تحلیل عاملی تاییدی و برای دستیابی به الگوهای شرطی که به تشخیص ارتباطات میان شاخص‌های مربوط به ارتقاء کیفیت معماری شهری با عواملی‌چون متغیر گروه‌بندی مربوط به نواحی، ویژگی‌های فردی (نوع شخصیت و خودکارآمدی) و نوع مالکیت می‌پردازد از الگوریتم داده‌کاوی Apriori استفاده گردید. نتایج نشان داد بجز شاخص‌های آماری نشانه‌ها و راحتی، که از نظر وجود واجرا شدن در محلات در حد متوسط هستند، سایر شاخص‌ها تفاوت معناداری با مقدار متوسط دارند و از دیدگاه پاسخ دهنده‌گان هریک از شاخص‌های آگاهی انسجام و همبستگی -

۱. این مقاله مستخرج از رساله دکتری ملیکا علی زاده حسن آبادی با عنوان ارائه الگوهای فناوری محور دیجیتالی ارتقاء کیفیت معماری شهری؛ با تأکید بر حس مکان بعد اجتماعی- فرهنگی(نمونه موردی مشهد)" است که با راهنمایی دکتر مریم غروی الخوانساری و مشاور اول دکتر محمد باقر کبیر صابر و مشاور دوم دکتر جباری نوقابی سال ۱۴۰۱-۲ در دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی کیش در حال انجام است.

اجتماعی، تحرک و پویایی، حسن تعلق، خوانایی، هویت و اصالت و نظم و سیمای مطلوب در محالات مختلف کمتر از حد میانه اتفاق می‌افتد. همچنین در اکثر محالات، قوانین و الگوها حاصل از داده‌کاوی، وضعیت‌های مختلف پی‌آمد در مورد وضعیت موجود هر کدام از شاخص‌های آگانه، مقداری کمتر از حد متوسط را دارد. در این پژوهش از فرم‌های آنلاین- تعاملی (توزیع و تکمیل الکترونیکی پرسشنامه) وابزارهای تحلیلی بر بستر ابر استفاده شد و با استفاده از یادگیری ماشین و الگوریتم داده‌کاوی، روابط معنادار والگوهای پنهان کشف گردید. این امر نشان داد فناوری‌های دیجیتالی می‌تواند در کمترین زمان و با بالاترین دقیقت به جمع‌آوری و تحلیل داده پرداخته و با شناسایی خودکار و بهنگام الگوهای مؤثر به روشن شدن پیچیدگی‌ها و قوانین مستقر کمک کرده و با شرکت وانکاس عمیق ترین خواسته‌های ساکنان، امکان تحلیل دقیق‌تر مشکلات و بدنبال آن راه حل‌های سریعتر و صحیح‌تر را فراهم نماید. فناوری‌های دیجیتالی از طریق انتظام داده‌های شهری و نیز در گام بعدی ترکیب و نمایش الگوها می‌تواند به نحو شایسته‌ای معماری شهری را پوشش دهد و با ارائه - الگوهای دقیق‌تر در پیوند با الگوهای مؤثر دیگر در کیفیت معماری شهری، یک کل منسجم و معنادار شکل‌گیرد.

کلیدواژه‌ها: ارتقاء کیفیت معماری شهری، الگوهای اجتماعی-فرهنگی، حسن مکان، شرکت، فناوری دیجیتالی.

۱. مقدمه

ما در جهان تغییرها زندگی می‌کنیم؛ جهانی که در آن سرنوشت شهرها با تکنولوژی‌های نوین و بویژه فناوری اطلاعات و ارتباطات گره خورده است. در سالهای اخیر گفتمانهای شهری، پیشرفت را از طریق رویکردهای تکنولوژی متصرف می‌کنند تا به بسیاری از بزرگترین چالشهای جامعه شهری کمک نمایند. در این راه از داده‌ها و فناوری‌های دیجیتالی با هدف بهبود کیفیت معماری شهری و زندگی در شهر استفاده می‌شود. معماری شهری با شکل‌دهی فضاهای شهری بر زندگی و رفتار شهر وندان و روابط و تعاملات اجتماعی بین آنها تأثیرات ژرفی می‌گذارد که امروزه با چالشهای جدی نیز در کلانشهرها رویرو است. از جمله این چالشهای مهم مطرح شده، گسترش بی‌رویه کالبدی و نابرابری‌های اجتماعی-اقتصادی، فرهنگی و کالبدی-فضایی در مشهد و نحوه مقابله با آن است که نیاز به تحول و باز تعریف کیفیت معماری شهری و به موازات آن حسن مکان را به عنوان یک عامل مهم در ارتقاء کیفیت محیط‌های زندگی دو چندان می‌کند. همچنین عدم توجه به انتظارات و نیازهای ساکنین می‌تواند منجر به پاسخ‌دهی نامناسب در ابعاد گوناگون محیط شهری گردد و کیفیت معماری شهری و حسن مکان را فروکاهد. این امر با تأثیرمنفی خود بر شهر وندان، زمینه بحران هویت و عدم احساس تعلق و بی‌تفاوتی را نیز فراهم می‌کند. از سویی با درک و استفاده از الگوهای می‌توان برای مشکلات پیچیده‌تر، راه حل‌های ساده و کارا پیدا کرد و با توجه به حفظ کلیت مرتبط، موجب ایجاد کیفیت مطلوب گردید و در این زمینه نبایستی الگوهای پنهان را فراموش نمود و لازم است به لایه‌های مختلف (رفتاری، بخش قابل رؤیت و...) الگوهای استفاده شده دقت کافی داشته باشیم. الگوها روزبه روز نقش مهمتری در دنیای معاصر ما پیدا می‌کنند آنها می‌توانند نیازهای مبتنی بر نگرش‌ها و رفتارهای انسان را در فضای معماری پاسخ - دهند اما به سبب برداشت نادرست، الگوها نقش بزرگی در طراحی معماری ایفا ننموده‌اند، و رابطه بین الگوها و معماری تقریباً در ۳۰ سال گذشته مورد توجه قرار نگرفته است. سالینگر ووس (۱۹۹۰) معتقد است: همسازی و شمول

بین الگوها در دو زبان مختلف موجب برقراری ارتباطات لازم می‌گردد. در این زمینه می‌توان به ارتباطات بین الگوهای معماری و الگوهای اجتماعی اشاره کرد. الگوهای معماری با الگوهای اجتماعی مرتبط می‌باشند و ازدست دادن الگوهای معماری خسارت جبران ناپذیری برشیوه عملکرد یک جامعه وارد می‌آورد، چرا که الگوهای ازدست- رفته در تعریف و پرورش الگوهای اجتماعی موجود در رده‌های بالاتر، مؤثر هستند و بایستی با آنها هماهنگ باشند. در زمینه پیشینه تحقیق می‌توان گفت: بحث ارتقاء کیفیت معماری شهری یک بحث چند بعدی می‌باشد چرا که از وجوده مختلف قابل بررسی و پیگیری است و صاحب‌نظران و پژوهشگران بسیاری در این مورد سخن گفته‌اند.^۱ شاخص‌های کیفیت‌بخش شهرها،^۲- تجارب دیگر کلان شهرها،^۳- بکارگیری الگوها در معماری و^۴- کاربرد تکنولوژی، از جمله جنبه‌های تحقیقاتی در این زمینه می‌باشد. دسته اول به شاخص‌های کیفیت‌بخش شهرها، کیفیت بخشیدن به مکان از طریق معنا، تعلقات اجتماعی و دستاوردهای فرهنگی به عنوان ارزش‌های برتر، فرم و کیفیتهای محیطی پرداخته‌اند (لینچ^۱؛ ۱۹۵۶؛ جیکوبز^۲؛ ۱۹۶۱؛ اپلیارد^۳؛ ۱۹۷۹؛ یان بتلی^۴؛ ۱۹۸۵، ۱۹۹۰؛ نوربرگ شولتز^۵؛ ۱۹۷۵، ۱۹۹۷؛ الکساندر^۶؛ ۱۹۷۷، ۱۹۷۹، ۱۹۸۰، ۲۰۰۰، ۲۰۰۴؛ زومتور^۷؛ ۲۰۰۶؛ گلکار،^۸ ۲۰۱۰؛ گل،^۹ ۲۰۰۶؛ گلکار، ۱۳۷۹؛ تولایی، ۱۳۸۲؛ فلاحت، ۱۳۸۵؛ علیزاده، ۱۳۸۸؛ سجادزاده، ۱۳۹۰؛ بحرینی، ۱۳۹۰؛ ماجدی، ۱۳۹۰؛ عظیمی هاشمی، ۱۳۹۱؛ صابری‌فر، ۱۳۹۱؛ سیدالحسینی، ۱۳۹۱؛ مسعود، ۱۳۹۱، ۱۳۹۲؛ رضوانی، ۱۳۹۱، ۱۳۹۵؛ خاک زند، ۱۳۹۳؛ ذکاوت، ۱۳۹۳؛ کامل- نیا، ۱۳۹۳؛ علیمردانی، ۱۳۹۴؛ ضرغامی، ۱۳۹۴؛ میرغلامی، ۱۳۹۴؛ رهنما، ۱۳۹۴؛ ۱۳۹۸؛ دانش پایه، ۱۳۹۵؛ سعیدی- مفرد، ۱۳۹۵؛ نژادابراهیمی، ۱۳۹۶؛ بیگدلی، ۱۳۹۶؛ زیاری، ۱۳۹۸).^{۱۰}

دسته‌دوم به تجارب دیگران در این زمینه می‌پردازد چرا که بسیاری از چالشها و مشکلات بین کلان‌شهرهای جهان مشترک است و منطقی به نظر می‌رسد با مطالعه راهکارها و تدابیر موفق مدیران شهری در سایر کلان‌شهرها می‌توان بینش راهبردی مدیران شهری را در زمینه کیفیت معماری شهری ارتقاء داد مانند تجارب ثبت شده در متروپولیس، سازمان ملل متحد، سامانه پویش محیطی شهر تهران، گزارش‌های بین‌المللی (مرکز آینده شهری^۹؛ ۲۰۱۶؛ هیئتات، ۲۰۱۶؛ گزارش آرکادیس، ۲۰۱۸). دسته سوم به بحث الگوها در معماری می‌پردازد. الکساندر (۱۹۷۷) در کتاب الگوهای استاندارد در معماری می‌گوید: "زبان الگو نمونه اصلی و اولیه تمام الگوهای معماری در زبان است که موجب می‌شود مردم احساس انسانیت و زندگی بودن نمایند". سالینگر و سالینگروس^{۱۰} (۱۹۹۰، ۲۰۱۹) معتقد است ابداع یک زبان الگوی جدید مستلزم جابجایی و جایگزینی کامل آن با یک زبان الگوی قدیمی نیست. همزیستی الگوهای رقیب

1. Lynch
2. Jacobs
3. Appleyard
4. Bentley
5. Norberg-Schulz
6. Alexander
7. Zumthor
8. Geh
9. Center for an Urban Future
10. Salingaros

و یا مکمل معمولاً مطلوب و حتی ضروری نیز است. مخصوصاً اگر الگوهای جدید (با فعالیت در مقیاسهای مختلف) در سلسله مراتب زبان جایگاه های متفاوتی داشته باشند. اگر این الگوهای جدید به نحو مناسبی با یکدیگر متصل شوند، سیستم های پیچیده غنی تر و پایدارتری شکل خواهند گرفت. همچنین در آثار سلطانی (۱۳۹۱)، الگو و فضای - عماری؛ عسگری (۱۳۹۵)، الگواره ها در معماری و شهرسازی؛ حمزه نژاد (۱۳۹۶)، تحلیل اصول فضایی و الگوگزینی بهینه نیز به بحث الگو در فضای معماری پرداخته شده است. دسته چهارم به کاربرد تکنولوژی می پردازد. تکنولوژی می تواند ابعاد گوناگونی را در زمینه کیفیت بخشی به معماری شهری پوشش دهد. تحقیقات ویلا و واگن^۱، سیسکو (۲۰۰۸، ۲۰۱۰) نقش و تأثیر ICT^۲ در / بر توسعه شهری پایدار؛ و بولی و کرن^۳ (۲۰۱۱) به رابطه تکنولوژی و شهرها پرداخته، به چند عامل کلیدی از جمله چگونگی انطباق با زمینه های فضایی و اجتماعی اشاره می کند. فیض - آبادی (۱۳۸۸) به ضرورت انطباق تکنولوژی بر معیارهای فرهنگی که منجر به هویت بومی و ملی شود، می پردازد (وفامهر، ۱۳۸۶؛ مهدوی نژاد، ۱۳۸۹؛ هاشم نژاد، ۱۳۹۱؛ آصفی، ۱۳۹۳؛ خدار حمیزی، ۱۳۹۲؛ شاهیوندی، ۱۳۹۵). از طرف دیگر، استفاده از فناوری های نوین از جمله فناوری اطلاعات و ارتباطات با استفاده از داده های منع باز و نیز داده کاوی در بهبود مدیریت شهری و مشارکت عمومی نقش عمده ای دارد و با ارتباطات به هنگام و یکپارچه می تواند به سیستم معماری کمک کند (وانگ^۴، ۲۰۱۸؛ والس^۵، ۲۰۱۸؛ یالاگی^۶، ۲۰۱۶؛ خوش قامت، ۱۳۹۳؛ مارسال^۷، ۲۰۱۳؛ سکمن قولو^۸، ۲۰۱۱؛ گیل^۹، ۲۰۰۹؛ رفعت، ۲۰۰۸؛ احمدوند، ۱۳۸۸). این نمونه ها می توانند نقش اثرگذار فناوری را آشکار سازد.

در زمینه بررسی مفاهیم و دیدگاه های مطرح در این پژوهش می توان گفت: کیفیت؛ مجموعه خصوصیات یا صفات مشخصی است که سبب قضاوت شخص در مورد دو شیء از نظر تمایز، برتری یا فروتری، زیبایی یا زشتی، خوبی یا بدی، و کارآمدی یا ناکارآمدی عملکردی می گردد (گلکار، ۱۳۷۹، ص. ۵). همچنین معیارها و شاخص های مربوط به ارتقاء کیفیت در مدل های مختلف از جمله: اپلیارد (حالات ادراک انسانی)، لنگ^{۱۰} (نیازهای انسانی)، لینچ (معنی و هویت)، بتلی (محیط های پاسخده)، گلکار (مدل مکان پایدار) آمده است. در این مدل ها به موازات مؤلفه های کیفیت بخش، مؤلفه های حس مکان (بویژه بعد اجتماعی - فرهنگی) نیز پوشش می یابد. با توجه به رابطه تکاملی و دو جانبه انسان و مکان، مجموعه ای از مفاهیم فرهنگی از سوی آدمی به مکان تعلق می گیرد همچنان که - قرارگاه های رفتاری بر انسان تأثیر می گذارند و برای این تأثیرات الگوهای وجود دارد و مردم نیز با کیفیت طراحی

1. Villa &Wagener

2. ICT= Information& comuniction thechnology فناوری اطلاعات و ارتباطات

3. Bolay.J.C. & Kern.A

4. Wang

5. Valls

6. Yalagi

7. Marsal

8. Sokmenoglu

9. Gil

10. Lang

کالبدی و مراقبت مکانها بر قرارگاههای رفتاری تأثیر می‌گذارند. همچنین افراد براساس ترجیحات آگاهانهای که ناشی از خصوصیات و ویژگی‌های فردی آنها می‌باشد، مکان‌ها را انتخاب می‌کنند و به آنها دلبسته می‌شوند که دانشپور (۱۳۸۸) آنرا عوامل فردی می‌نامد. در برآیند برسی آثار صاحبنظران از جمله آنچه که از تحقیق رضوانی (۱۳۹۵) در تحلیل ۱۵۰ نظریه مطرح در زمینه معماری و شهرسازی بدست آمده، مؤلفه‌های کیفی فضاهای شهری شامل آسایش، رفاه و امنیت؛ منظر مطلوب؛ تعاملات اجتماعی؛ نظم؛ سرزنشگی؛ هویت و اصالت؛ خوانایی؛ خاطره‌انگیزی؛ هماهنگی با محیط طبیعی؛ حسن تعلق؛ دسترسی؛ معنا و محتوا؛ مدیریت مردمی، پویایی و تحرک؛ تنوع و تفریح می‌باشند. با این وجود، آنچه که ایجاد نظم و ارتباط میان اجزا و عناصر فضای معماری به منظور رفع نیاز و برآورده ساختن خواسته‌های انسان را بر عهده دارد، الگوها هستند که امری ذهنی و کلی (نه عینی، مصداقی و فردی) می‌باشد.

الکساندر (۱۹۷۷) معتقد است "مردم در طراحی محیط‌شان همواره از الگوهای مشخصی پیروی می‌کنند که همچون زبانی که با آن تکلم می‌شود، امکان بیان و انتقال مفاهیم را فراهم می‌سازد. اما نکته مهم اینکه "امروزه الگو^۱ برای ما ابزار شناخت و تحلیل محسوب می‌گردد و جزء می‌تواند به تعریف کل بینجامد (سالینگروس، ۲۰۰۰، ص. ۱۲). همچنین مفهوم یک الگو به فضای حل نیز تسری پیدا می‌کند، بدین صورت که راه حل برای مشکلات مشابه مربوط به خود است و یک الگوی واحد را تعریف می‌کند که هر بار با حل چنین مشکلی با کمی تغییر تکرار می‌شود، ایده اصلی استفاده مجدد از اطلاعات است (سالینگروس، ۱۹۹۹، ص. ۱ و ۲۰۰۰، ص. ۲۰). همچنین زبان یک گروه از الگوها یک مبنا برای کار با هر انتظامی از آن الگوها به وجود می‌آورد و زبان‌های الگو را می‌توان به صورت سیستماتیک بکار گرفت. هر طرح برای اینکه با انسانها ارتباط برقرار کند به اطلاعاتی که در زبان الگوها یافت می‌شوند، نیاز دارد. این امر، نظم الگو را در فضا، زمان و ابعاد انسانی آشکار می‌سازد (سالینگروس، ۲۰۰۰، ص. ۴-۳). در زبان الگو، هر الگو در پشتیبانی و رابطه با سایر الگوها موضوعیت پیدا می‌کند. به این ترتیب الگوهای بزرگتری از ترکیب الگوهای خردتر پدید می‌آیند. الگوها در جهت تقویت و اصلاح محیط اطرافشان شکل می‌گیرند. محیطی که با این اجزا به وجود آمده است با قابلیت‌های درک بیشتر، به صورت یکپارچه و در یک شبکه طبیعی قرار دارد (صبری، ۱۳۹۱). یک زبان تنها هنگامی در مسیر تعالی خودش قرار می‌گیرد که ساختار متصلی را پیرواند و در این ساختار، سلسله مراتب مقیاس‌های گوناگون با هم پیوند بگیرند (سالینگروس، ۲۰۰۰، ص. ۲۳).

درباره بخشی از این ارتباطات الگویی، سالینگروس (۲۰۰۵) به نقل از هستر^۲ (۱۹۹۳) و اریکسون^۳ (۲۰۰۰) معتقد است ساختارهای فیزیکی، هرچند پیش پا افتاده، با الگوهای اجتماعی در جامعه ارتباط دارند پس الگوهای اجتماعی - شهری برای هر جامعه مهم و همان "ساختار مقدس"^۴ است. ساختار مقدس شهر از هیچ ساختمان یا ساخت و ساز شهری تشکیل نشده است، که طبق معیارهای معماری و شهری فعلی "مهم" طبقه‌بندی شود بلکه ماتریسی برای

1. Pattern
2. Hester
3. Erickson
4. Sacred Structures

زندگی شهر فراهم می‌کند. آنچه مشخصه یک الگوی اجتماعی-شهری است فعالیتی است که با مکانی همراه است و به انسان احساس لذت می‌بخشد. بنابراین الگوهای در بعد اجتماعی-فرهنگی، اساساً مبنی بر احساسات هستند و از فرهنگ و هویت جامعه پشتیبانی می‌کنند. از سویی در عصر کوتاهی فناوری اطلاعات، عمده‌ترین محور تحول و توسعه درجهان است و دستاوردهای ناشی از نقش کلیدی آن، چنان با زندگی مردم در آمیخته که نادیده گرفتن این مهم، اختلال فراوانی در جامعه و رفاه و آسایش مردم به وجود می‌آورد (کیانی، ۱۳۹۰). الگوهای فناوری جدید که سالینگروس و همکاران (۲۰۱۹) در یک زبان الگوی جدید برای مناطق در حال رشد: مکان‌ها، شبکه‌ها و روندها ارائه می‌کنند نشان می‌دهد تکنولوژی‌های نوین بویژه ICT امکانی را فراهم کرده است تا الگوهایی دقیق‌تر کشف گردند و در زبان الگویی در جایگاه سلسله مراتبی مناسب خود قرار بگیرند. از این‌رو می‌توان گفت ICT می‌تواند عمیق‌ترین خواسته‌های مردم را استخراج و در قالب الگوها میسرسازد و ترکیب همه الگوهای دخیل را با هم به روش‌های مختلف و قضاوت در مورد نتایج نهایی را با مشارکت مردم عملی نماید. به اعتقاد سالینگروس (۲۰۰۵) با رعایت اصول علمی الگوها و ترکیب سنجیده آنها می‌توان از بین بینهایت گزینه‌های مختلف، بهترین انتخاب‌ها را با روش بازگشته در معیارهای مختلف انجام داد.

در همین ارتباط، نوآوری پژوهش پیش‌رو به این نکته مهم اشاره دارد که تکنولوژی می‌تواند در تبیین الگوها در معماری تأثیرگذار باشد که کمتر به آن پرداخته شده است و باستی مورد توجه و کنکاش دقیق قرار گیرد و الگوهای اجتماعی-فرهنگی حس‌مکان در معماری شهری با تأثیر فناوری دیجیتالی در ارتقاء کیفیت بویژه در مشهد از آن جمله می‌باشد. در این راستا می‌توان از طریق بکارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات، در متن الگوهای دخیل، به یکپارچگی در کل سیستم معماری شهری و ارتقاء کیفیت دست یافت و با پیوند الگوهای اجتماعی-فرهنگی و الگوهای طراحی در معماری شهری از طریق داده‌های بهنگام با نقش فناوری دیجیتالی، به صورت یک رابطه الگوی واحد و به هم پیوسته تأکید نمود. استفاده از فناوری‌های دیجیتالی می‌تواند با شناسایی دقیق و بهنگام ضرورتهای اجتماعی و فرهنگی جامعه درجهت ارتقاء کیفیت زندگی در شهر و تقویت حس مکان؛ الگوهای ظریفتر، کارآمدتر و مؤثری ارائه کند که در ارتباط با دیگر الگوهای مؤثر در کیفیت‌بخشی معماری شهری به حل مشکلات کمک نماید و کیفیت - معماری شهری را ارتقاء بخشد. حال سؤال پژوهش این است که الگوهای نیازمندی‌های اجتماعی-فرهنگی حس مکان با تأثیر فناوری دیجیتالی در ارتقاء کیفیت معماری شهری در مشهد چیست؟ از چه مؤلفه‌ها، معیارها و شاخص‌هایی تشکیل شده است؟ و چگونه می‌تواند به ارتقاء کیفیت معماری شهری کمک نماید؟ و هدف از انجام این پژوهش شناخت، استخراج و بکارگیری الگوهای اجتماعی-فرهنگی حس‌مکان با تأکید بر تأثیر فناوری دیجیتالی درجهت ارتقاء کیفیت معماری شهری در مشهد می‌باشد تا به نوعی بتواند به گسترش، سازگاری و تقویت زیان الگوهای دخیل در معماری شهری کمک نموده و ساختارهای پیوندی مناسب و باکیفیتی را رقم بزند. پژوهش حاضر بر پایه این فرضیه استوار است که فناوری دیجیتالی می‌تواند به شکلی نوآورانه و ظریف، الگوهای اجتماعی-فرهنگی مؤثر حس‌مکان را در معماری شهری پوشش دهد.

۲. روش شناسی

این پژوهش ابتدا با استفاده از روش های توصیفی- تحلیلی جهت تبیین زیربنای تئوری کار از مطالعات کتابخانه‌ای و منابع مختلف بهره برده و در بخش دوم، به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات، پرسشنامه‌ای آنلاین^۱ با هدف بررسی نظرات و نیازمندی‌های ساکنان منطقه مورد نظر نسبت به معماری موجود و بررسی احساسات افراد (شناسایی نیازهای اجتماعی- فرهنگی منطقه مورد نظر در زمینه معماری شهری یا همان الگوهای اجتماعی- فرهنگی مرتبط) طراحی شده است. تجزیه و تحلیل اطلاعات این پرسشنامه براساس روش تحلیل عاملی تأییدی و بررسی الگوریتم داده‌کاوی^۲ Apriori صورت گرفته است. در روش تحلیل عاملی تأییدی هدف تعیین عواملی است که در هر شاخص از شاخص‌های ۶گانه انسجام و همبستگی اجتماعی، تحرک و پویایی، حسن تعلق، خوانایی، هویت و اصالت و نظم و سیمای مطلوب مؤثر بوده‌اند. در ادامه به کمک الگوریتم داده‌کاوی Apriori، قوانینی(الگوهای) بدست آمده که بر اساس پاسخ افراد نسبت به پرسشنامه سنجش وضعیت فعلی معماری شهری، حاصل شده‌است. الگوریتم Apriori (الگوریتم قوانین انجمنی) برای داده‌کاوی مکرر و یادگیری قانون وابستگی بر روی بانک‌های اطلاعاتی کلی، مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این الگوریتم ابتدا عناصری که به صورت مکرر در مجموعه داده‌ها مشاهده می‌شود، شناسایی می‌گردد. سپس آن را با عناصر دیگری که به اندازه کافی در مجموعه داده‌ها تکرار شده‌اند، گسترش می‌دهد. پس از اینکه عناصر تکرارشونده توسط این الگوریتم تعیین شد، می‌توان از آنها برای وضع قوانین وابستگی^۳ که نشان‌دهنده روندهای اصلی است، استفاده کرد. دو روش نامبرده به کمک نرم‌افزار R و بسته‌های نرم‌افزاری مختلف تحلیل شده است. جدول (۱) به مؤلفه‌ها، معیارها و شاخص‌های برگزیده کیفیت‌بخشی به حسن مکان (بعد اجتماعی و فرهنگی) در پژوهش پرداخته است.

جدول ۱. مؤلفه‌های برگزیده کیفیت‌بخشی به حسن مکان (بعد اجتماعی و فرهنگی)

مؤلفه‌ها	معیارهای برگزیده	شاخص‌های برگزیده
تعاملات اجتماعی	انسجام و همبستگی اجتماعی	حضور پذیری و اجتماعی‌پذیرشدن فضا وجود فضاهای جمیع و عمومی (مانند معابر، پارک، فضای سبز، میدان)
	تحرک و پویایی	وجود فضاهای مناسب گفتگو، برخورد، و ارتباطات چهره به چهره فعالیتهای انتخابی(گروهی و خاص)

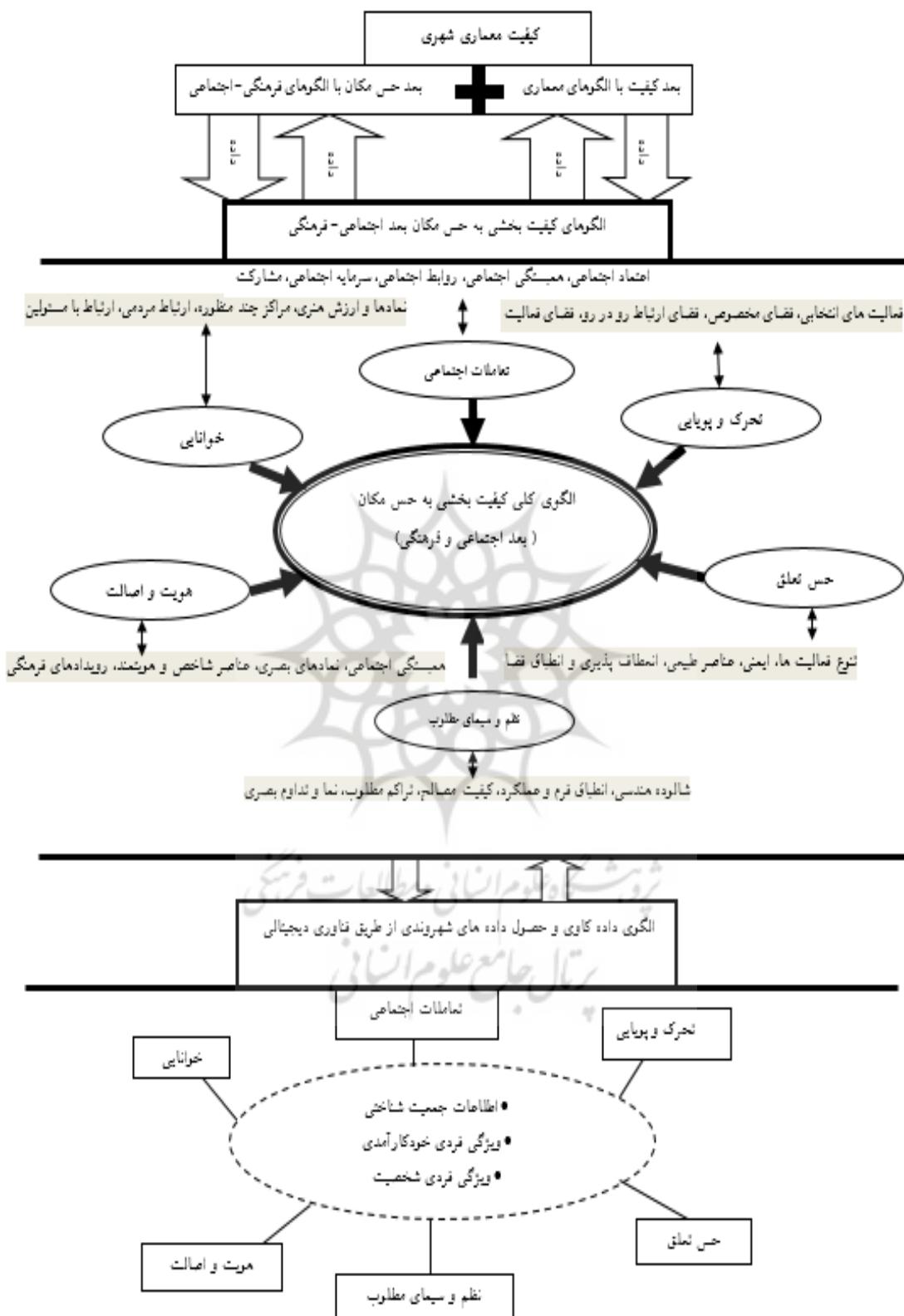
- در این پژوهش از فرمهای آنلاین تعاملی و ابزارهای تحلیلی در قالب خدمت نرم‌افزاری بر پست این، استفاده شده است.
- تکنولوژی‌های جدید اطلاعاتی و ارتباطی، و همچنین فناوری‌های پشتیبان تصمیم، با جمع‌آوری، ذخیره، ارزیابی، تفسیر و تحلیل، بازیابی و اشاعه اطلاعات به کاربران خاص، می‌توانند در اطلاع‌یابی به موقع، صحیح و موردنیاز تأثیر بسیار زیادی داشته باشند. یکی از ابزارهای مورد استفاده در این فناوریها، داده‌کاوی می‌باشد. داده‌کاوی شامل استفاده از ابزارهای پیشرفته تحلیل داده به منظور کشف الگوهای معترض و روابط در مجموعه داده‌های بزرگ است. این ابزارها، مدل‌های آماری، الگوریتم‌های ریاضی و متدهای یادگیری ماشین می‌باشد.
- Association rule mining

مؤلفه ها	انطباق با زمینه	معیارهای برگزیده	شاخص های برگزیده
			تعاون و تقویت فعالیتهای گروهی و اجتماعی نشاط جمیع برگزاری جشنها و مراسم بوقیه در فضاهای عمومی شهری
	حس تعلق		سرزندگی امنیت آسایش، ایمنی و راحتی مشارکت در طراحی مکان انعطاف پذیری
	عامل فردی خودکارآمدی عمومی		مدیریت حل مسائل دشوار پایداری در راه هدف مدیریت رویدادهای غیرمنتظره حفظ آرامش مدیریت اوضاع
	عامل فردی ویژگی های شخصیتی		ویژگیهای نگرشی ویژگیهای عملی ویژگیهای احساسی پیگیری اهداف و انتخاب روش نحوه ارتباط با دیگران
خوانایی	آگاهی فضایی		میزان قابلیت شناسایی فضا درک فرم و عملکرد تشخیص راه، گره، لبه، حوزه و نشانه قابلیت دسترسی مسیریابی خوانایی نمادهای فرهنگی، مذهبی، و بومی علام و نشانه های راهنمایی ارزش های هنری
	مراکز شهری قادر تمند		خدمات تجاری، تفریحی، رفاهی، فرهنگی، ورزشی میادین و پیاده راهها
	ارتباط و شفافیت		شوراهای ارتباط بین شهروندان با یکدیگر ارتباط بین مدیریت شهری و شهروندان
هویت و اصالت	انطباق با زمینه		هویت معنا همبستگی اجتماعی سازگاری

مؤلفه ها	معیارهای برگزیده	شاخص های برگزیده
	ارتباط با گذشته	خاطره‌انگیزی نمادهای بصری
	تقویت و ارتقاء فرهنگی و خاطره انگیزی	عناصر شاخص و هویتمند آثار و مضامین حفظ شده تاریخی رویدادهای فرهنگی ارزشها و مفاهیم محلی تداعی هویت
نظم	شالوده هندسی	یکپارچگی، پیوستگی و انسجام هماهنگی و تعادل
	فرایند تدریجی رشد	انطباق فرم و عملکرد منطقه بندي عملکردي
سیمای مطلوب	کیفیت کالبدی فضایی	عدم فرسودگی کالبدی توده کیفیت مصالح موقعیت قرارگیری طرح کالبدی ویژه تراکم مطلوب
	جدابیت	تداوم بصری غنای بصری تناسبات بصری

مأخذ: (آلدوروسی، ۱۹۶۶؛ هالپرین، ۱۹۶۸؛ مامفورد، ۱۹۷۶؛ رلف، ۱۹۹۰؛ الکساندر، ۱۹۷۷؛ پرشانسکی، ۱۹۷۸؛ کولمن، ۱۹۸۷؛ جین جیکوبز، ۱۹۸۷، ۱۹۶۱؛ کانتر، ۱۹۷۷، ۱۹۷۱؛ شولتز، ۱۹۸۰؛ لینچ، ۱۹۸۱؛ بتلی، ۱۹۸۵؛ ترانیک، ۱۹۸۶؛ نگ، ۱۹۸۷؛ ورث، ۱۹۸۹؛ اپلیارد، ۱۹۸۷؛ گل، ۲۰۱۳؛ تیالدز، ۱۹۹۰؛ گرین، ۱۹۹۲؛ پانتر، ۱۹۹۷؛ میتچل، ۱۹۹۱؛ ۱۹۹۶؛ کارمونا، ۱۹۹۷؛ مونتگمری، ۱۹۹۸؛ سیمون، ۱۹۹۸؛ ماتلاک، ۲۰۰۰؛ سالینکروس، ۲۰۰۰؛ موسسه P.P.S.؛ ۲۰۰۱؛ برازا، ۲۰۰۳؛ گیبرد، ۲۰۰۴؛ پامیر، ۲۰۰۴؛ توان و ترنر، ۲۰۰۶؛ رایموند، براند و ویر، ۲۰۱۰؛ یوجانگ، ۲۰۱۲؛ برنامه اسکان بشرسازمان ملل متحد، ۲۰۱۳؛ ۲۰۱۶؛ اتحادیه بین المللی ارتباط از راه دور، ۲۰۱۵؛ دستور کار جدید، ۲۰۳۰؛ گلکار، ۱۳۷۹؛ فلاحت، ۱۳۸۶؛ دانشپور، ۱۳۸۸؛ پور جعفر، ۱۳۹۰؛ رضوانی، ۱۳۹۵)

پس از بدست آمدن الگوی اولیه و کلی کیفیت‌بخشی به حس مکان، با توجه به ارتباطات الگویی و نقش مهم داده‌ها و فناوری اطلاعات و ارتباطات به الگوی داده‌کاوی و حصول داده‌های شهروندی از طریق فناوری دیجیتالی - پرداخته شد. مدل مفهومی پژوهش این ارتباطات را نشان می‌دهد.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

پژوهش روی منطقه یک شهرداری مشهد صورت گرفت. مساحت منطقه ۱۵۰۵ هکتار و جمعیت آن طبق سرشماری سال ۱۳۹۵ برابر ۱۶۷۰/۱۳ نفر بوده است.^۱ این منطقه به سه ناحیه تقسیم می شود و دارای یازده محله می باشد. ۱- ناحیه یک (محله بهشتی، راهنمائی، احمدآباد)، ۲- ناحیه دو (محله آبکوه، ششصد دستگاه، سجاد، فلسطین)، ۳- ناحیه سه (خیابان کلاهدوز، گوهرشاد، سعادآباد، ستآباد) را شامل می شود. با توجه به هدف پژوهش، از روش نمونه‌گیری خوشها (ناحیه‌ها خوشها طرح هستند) استفاده شده است.

حجم نمونه در روش معادلات ساختاری با توجه به تعداد متغیرهای مشاهده شده و پنهان در مدل، اندازه اثر پیش‌بینی شده وسطوح معنی‌داری و توان آماری موردنظر تعیین می‌شود. و ازنرمافزار R جهت انجام این محاسبات استفاده شده است. در روش محاسبه مورد نظر علاوه بر حداقل اندازه نمونه مورد نیاز برای تشخیص اثر مشخص شده، حداقل اندازه نمونه مورد نیاز با توجه به پیچیدگی ساختاری مدل نیز محاسبه شده است.

توضیحات مربوط به تعیین حجم نمونه :

۱. تابع خطأ

$$\text{erf}(x) = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^x e^{-t^2} dt.$$

۲. حجم نمونه

$$n = \max(n_1, n_2)$$

where:

$$n_1 = \left[50 \left(\frac{j}{k} \right)^2 - 450 \left(\frac{j}{k} \right) + 1100 \right]$$

$$n_2 = \left[\frac{1}{2H} \left(A \left(\frac{\pi}{6} - B + D \right) + H + \sqrt{\left(A \left(\frac{\pi}{6} - B + D \right) + H \right)^2 + 4AH \left(\frac{\pi}{6} + \sqrt{A} + 2B - C - 2D \right)} \right) \right]$$

$$A = 1 - \rho^2$$

$$B = \rho \arcsin \left(\frac{\rho}{2} \right)$$

$$C = \rho \arcsin(\rho)$$

$$D = \frac{A}{\sqrt{3 - A}}$$

$$H = \left(\frac{\delta}{z_{1-\alpha/2} - z_{1-\beta}} \right)^2$$

که در آن، \bar{z} تعداد متغیرهای مشاهده شده، k تعداد متغیرهای پنهان ، ρ همبستگی جینی برآورد شده برای یک بردار تصادفی معمولی دو متغیره ، δ اندازه اثر برآورد شده، α میزان خطای نوع اول یا سطح تصحیح شده سیداک، β میزان خطای نوع II و z مقدار (چندک) توزیع نرمال استاندارد است. خروجی نرم افزار عدد ۱۶۰۲ می‌باشد. که برای

۱. اطلاعات آماری برگرفته از سایت شهرداری مشهد منطقه یک، به آدرس زیر و در قسمت معرفی منطقه می‌باشد.
<https://zone1.mashhad.ir/>

ریزش احتمالی به آن بین ۱۰ تا ۲۰٪ اضافه شد و حجم نمونه به ۲۰۰۰ افزایش پیدا کرد (حجم نمونه ناحیه یک: ۶۰۰- ناحیه دو: ۶۵۰- ناحیه سه: ۷۵۰). حجم نمونه محلات نیز به قرار زیر است: ۱- ناحیه یک (محله بهشتی ۱۱۱، راهنمائی ۹۳، احمدآباد ۲۳۶ نفر)؛ ۲- ناحیه دو (محله آبکوه ۷۷، ارشاد (ششصدستگاه) ۱۱۵ ، سجاد ۲۷۷ ، فلسطین ۱۰۵ نفر)؛ ۳- ناحیه سه (خیابان کلاهدوز ۱۴۸، گوهرشاد ۱۴۳، سعد آباد ۲۰۰ ، سناباد ۷۹ نفر). در این پژوهش، ابتدا پرسشنامه ساخته محقق در اختیار خبرگان قرار گرفته است. روایی محتوا با توجه به معیار^۱ CVR مورد بررسی واقع شد. با توجه به اینکه تعداد ۵ خبره در نظرسنجی شرکت کردند، انتظار می‌رود مقدار نسبت روایی محتوای CVR بیش از ۹۹٪ حاصل شود. که این با مقدار محاسبه شده همخوانی دارد. پس از تایید پرسشنامه توسط خبرگان، توزیع اولیه پرسشنامه بین ۳۳ پاسخ دهنده انجام شده است. مقدار پایایی هر بخش از پرسشنامه محاسبه و دو سؤال نامناسب از پرسشنامه حذف و بخش‌های پرسشنامه اصلاح شدند. درنهایت پرسشنامه نهایی با توجه به مقادیر پایایی که در جدول زیر نشان داده شده است، تایید شد. پرسشنامه به صورت الکترونیکی اجرا و در شبکه‌های اجتماعی توزیع گردید.

جدول ۲. مقادیر پایایی پرسشنامه شهر و ندان

نام زیربخش	مقدار پایایی
انسجام و همبستگی اجتماعی	۰/۸۳
تحرک و پویایی	۰/۶۰۱
حس تعلق	۰/۷۴
خوانایی	۰/۶۹
هویت و اصالت	۰/۸۲
نظم و سیمای مطلوب	۰/۶۹

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

۳. یافته‌ها

۳.۱. آمار توصیفی

در این بخش به ارائه شاخص‌های توصیفی از متغیرهای تحقیق و معرفی هر یک از متغیرهای آشکار و پنهان و همچنین زیرعامل‌های هریک پرداخته شده است.

۳.۱.۱. اطلاعات جمعیت شناختی

پراکندگی سنی اغلب پاسخگویان در محدوده بین ۳۰ تا ۴۹ سال بوده و غالباً افرادی عنی بیش از ۶۰ درصد را زنان تشکیل داده‌اند. در میان افراد پاسخگو تقریباً تعداد افرادی که مجرد بوده‌اند با افراد متاهل یا متاهلینی که برادر

فوت همسر تنها هستند، یکسان است. با توجه به اینکه غالب افرادی که پاسخ دهنده بوده‌اند را زنان تشکیل می‌دهند، طبیعی است که درصد افراد بادرآمد پایین بیش از گروه‌های دارای درآمد بال اباشد. در مورد تحصیلات این افراد مشاهده می‌شود که بیش از ۴۰ درصد آنان دارای مدرک لیسانس بوده‌اند، ۱۶ درصد مدرک تحصیلی بالاتر از لیسانس، حدود ۲۰ و ۲۱ درصد مدرک تحصیلی دیپلم یا کمتر از دیپلم داشته‌اند. به لحاظ بعد خانوار درمورد بیشتر پاسخگویان، تعداد اعضای خانواده بین ۳ تا ۵ نفر هستند. تنها ۲ درصد بیش از ۱۰ نفر بوده‌اند و سایرین در گروه‌های کمتر از ۳ نفر یا بین ۵ تا ۱۰ نفر قرار داشته‌اند. از نظر نوع مالکیت منزل مسکونی این افراد نیز بیش از ۶۰ درصد افراد منزل اجاره‌ای داشته و حدود ۴۰ درصد نیز در منزل خود بوده‌اند. همچنین در مورد نوع شخصیت افراد با توجه به دارا بودن ویژگی‌های هر کدام از تیپ‌های شخصیتی برای هر شخص، بارزترین تیپ شخصیتی^۱ لحاظ گردیده است.

۱.۲. شاخص‌های توصیفی پرسشنامه

در جدول ۳ با توجه به اینکه سوالات در طیف لیکرت^۵ تایی مورد پرسش قرار گرفته است، علاوه‌بر شاخص‌های آماری شامل میانگین، میانه و انحراف معیار پاسخهای ارائه‌شده، آزمون مقایسه پاسخ سوالات با مقدار میانه هر سؤال یعنی مقدار ۳ نیز انجام شده و از آزمون T یا معادل ناپارامتری آن استفاده شده است.

۱. در مورد ویژگی‌های شخصیتی، نکات اصلی و مهم از پرسشنامه ویژگی‌های شخصیتی پنج عاملی (NEO-FFI) خلاصه گردیده است. برای تعیین نوع ویژگی‌های شخصیتی (N=1 E=2 O=3 A=4 C=5) درنظر گرفته شده که این اعداد هیچ مزیت و امتیازی نسبت به هم ندارند و صرفاً نوع ویژگی‌شخصیتی را در افراد مشخص می‌کنند تا بتوانیم با ارزیابی ۵ عامل اصلی شخصیت، به اطلاعات کلی از شخصیت افراد دست یابیم.

(روانترندی) Neuroticism، (برونگرایی) Openness، (انعطاف پذیری) Extraversion، (دلپذیر بودن) Agreeableness و (مسئولیت پذیری و باوجود بودن) Conscientiousness.

جدول ۳. شاخص‌های آمار توصیفی زیرعامل‌های پرسشنامه و نتیجه آزمون مقایسه میانگین آن با میانه

نام عامل اصلی	نام زیر عامل	میانگین	میانه	انحراف معیار	آماره آزمون	p-مقدار
نمایشگری اجتماعی	اعتماد اجتماعی	۲/۲۰	۲/۰۰	۰/۸۴۳	-۴۱/۶۲۷	<۰/۰۰۱
	همبستگی اجتماعی	۲/۱۳	۲/۰۰	۰/۸۸۰	-۴۳/۴	<۰/۰۰۱
	روابط اجتماعی	۲/۵۰	۲/۰۰	۰/۹۳۶	-۲۳/۴۱۹	<۰/۰۰۱
	سرمایه اجتماعی	۲/۵۶	۲/۰۰	۱/۰۵۳	-۱۸/۴۳۲	<۰/۰۰۱
	مشارکت	۲/۳۳	۲/۰۰	۰/۹۴۹	-۳۱/۰۲۶	<۰/۰۰۱
	فعالیتهای انتخابی	۱/۳۴	۱/۰۰	۰/۶۶۸	-۱۰/۸/۹۸۶	<۰/۰۰۱
	برگزاری جشن و مراسم	۲/۲۰	۲/۰۰	۱/۱۳۶	-۳۱/۰۷۷	<۰/۰۰۱
	حضور پذیری فضا	۲/۳۹	۲/۰۰	۱/۰۸۷	-۲۴/۸۰۷	<۰/۰۰۱
	فضای مخصوص	۱/۳۱	۱/۰۰	۰/۶۹۹	-۱۰/۶/۴۲	<۰/۰۰۱
	فضای ارتباط رودردو	۱/۲۴	۱/۰۰	۰/۶۵۰	-۱۱۹/۰۵۵	<۰/۰۰۱
نمایشگری فضایی	فضای فعالیت خاص	۱/۲۳	۱/۰۰	۰/۶۲۸	-۱۲۳/۹	<۰/۰۰۱
	قابلیت شناسایی فضا	۳/۷۸	۴/۰۰	۰/۹۸۱	۱۹/۵	<۰/۰۰۱
	درک ارتباط فرم و عملکرد	۳/۰۹	۳/۰۰	۱/۱۱۲	-۷/۱۳۹	<۰/۰۰۱
	مسیریابی	۳/۴۲	۴/۰۰	۱/۰۱۹	۲۴/۵۲۷	<۰/۰۰۱
	قابلیت دسترسی	۳/۶۹	۴/۰۰	۰/۶۴۹	-۹/۸۵۵	<۰/۰۰۱
	نشانه‌ها	۴/۱۴	۴/۰۰	۰/۹۹۴	-۰/۸۲۲	۰/۴۱۱
	نمادها و ارزش هنری	۲/۹۴	۴/۰۰	۱/۳۶۰	-۱۴/۷۵۳	<۰/۰۰۱
	مراکز چند منظوره	۳/۷۳	۴/۰۰	۰/۷۶۹	۲/۱۸۰	<۰/۰۰۱
	ارتباط مردمی	۴/۱۲	۴/۰۰	۰/۹۹۹	-۵۳/۱۳۶	<۰/۰۰۱
	ارتباط با مسئولین	۱/۲۵	۱/۰۰	۰/۶۶۲	-۶۱/۴۶۸-	<۰/۰۰۱
نمایشگری امنیتی	حسن تعلق	۳/۵۲	۴/۰۰	۱/۱۶۳	۳۴/۷۵۲	<۰/۰۰۱
	تنوع فعالیتها	۲/۸۴	۳/۰۰	۰/۹۶۳	۳/۳۸۱	۰/۰۰۱
	امنیت	۳/۵۵	۴/۰۰	۰/۹۸۳	۱۸/۰۸۷	<۰/۰۰۱
	ایمنی	۲/۷۹	۳/۰۰	۰/۹۳۶	۴۶/۶۰۱	<۰/۰۰۱
	آسایش	۲/۹۸	۳/۰۰	۰/۸۳۱	۵۰/۴۱۰	۰/۰۰۱<
	Rahati	۲/۷۳	۳/۰۰	۰/۸۰۳	-۱/۷۹۲	۰/۰۷۳
	عناصر طبیعی	۳/۰۴	۳/۰۰	۰/۸۷۸	۴۱/۸۴۹	<۰/۰۰۱
	شرکت در ساخت مکان	۲/۱۰	۲/۰۰	۰/۷۴۴	۴۹/۵۹۴	<۰/۰۰۱
	انعطاف پذیری و انطباق فضا	۱/۷۸	۲/۰۰	۰/۸۷۲	-۱۱۷/۲۸	<۰/۰۰۱
	هویت	۳/۵۲	۴/۰۰	۱/۱۶۳	-۱۴/۴۵۲	<۰/۰۰۱
نمایشگری احوال	معنا	۲/۸۴	۳/۰۰	۰/۹۶۳	-۱۵/۲۷۱	<۰/۰۰۱
	همبستگی اجتماعی	۳/۵۵	۴/۰۰	۰/۹۸۳	-۱۸/۹۴۳	<۰/۰۰۱
	سازگاری	۲/۷۹	۳/۰۰	۰/۹۳۶	-۲۲/۴۹۲-	<۰/۰۰۱
	خاطره انگیزی	۲/۹۸	۳/۰۰	۰/۸۳۱	-۷۰/۷۸۶	<۰/۰۰۱

P-مقدار	آماره آزمون	انحراف معیار	میانه	میانگین	نام زیر عامل	نام عامل اصلی
<۰/۰۰۱	-۳۴/۷۳۶	۰/۸۰۳	۳/۰۰	۲/۷۳	نمادهای بصری	نقش و سیمایی و مطالعات تربیتی
<۰/۰۰۱	-۱۴/۲۶۹-	۰/۸۷۸	۳/۰۰	۳/۰۴	عناصر شاخص و هویتمند	
<۰/۰۰۱	-۷۴/۸۶۳-	۰/۷۴۴	۲/۰۰	۲/۱۰	آثار حفظ شده تاریخی	
<۰/۰۰۱	-۱۱۷/۶۵۰-	۰/۸۷۲	۲/۰۰	۱/۷۸	رویدادهای فرهنگی	
<۰/۰۰۱	۲۴/۷۷۶	۰/۷۳۵	۱/۰۰	۱/۳۲	ارزشها و مفاهیم محلی	
<۰/۰۰۱	-۱۰۶/۳۱۷	۰/۶۹۰	۱/۰۰	۱/۲۸	تداعی هویت	
<۰/۰۰۱	-۱۴/۷۴۴	۰/۷۸۸	۳/۰۰	۲/۷۴	شالوده هندسی	
<۰/۰۰۱	-۳۴/۴۴۸	۰/۸۳۲	۳/۰۰	۲/۷۱	انطباق فرم و عملکرد	
<۰/۰۰۱	-۲۲/۵۸۷	۰/۹۸۷	۳/۰۰	۲/۵۷	عدم فرسودگی کالبدی	
<۰/۰۰۱	-۲۰/۱۹۴	۰/۷۸۶	۳/۰۰	۲/۶۰	کیفیت مصالح	
<۰/۰۰۱	-۲۸/۷۴۵	۰/۸۷۵	۱/۰۰	۱/۵۹	تراکم مطلوب	
<۰/۰۰۱	-۳۲/۶۷۳	۰/۸۱۸	۳/۰۰	۲/۳۵	نما و تداوم بصری	
<۰/۰۰۱	۹/۵۷۷	۱/۲۱۹	۳/۰۰	۲/۶۰	تناسبات و غنای بصری	
<۰/۰۰۱	-۳۷/۸۸۴	۰/۸۵۴	۱/۰۰	۱/۵۴	غنای بصری	
<۰/۰۰۱	-۶۷/۲۶۹	۰/۶۴۲	۱/۰۰	۱/۲۸	فضای پیاده	
<۰/۰۰۱	-۵۲/۳۶۸	۱/۰۹۲	۴/۰۰	۳/۶۲	کیفیت کالبدی و پیاده روها	

مأخذ: (یافته های پژوهش، سال ۱۴۰۰)

نتیجه نشان داد به جز دو شاخص نشانه ها و راحتی، که از نظر وجود و اجرایشدن در محلات شهر در حد متوسط هستند، سایر شاخص ها تفاوت معناداری با مقدار متوسط دارند. بخش زیادی از شاخص های بررسی شده میانگینی کمتر از مقدار متوسط ۳ را دارا بوده اند. که البته بررسی دقیق پیرامون اهمیت و اثرگذاری این شاخص ها در هر عامل کلی در ادامه و بخش تحلیل عاملی تاییدی انجام شد.

۲. آمار استنباطی

۲.۱. الگوی کلی عوامل مؤثر بر ارتقاء کیفیت معماری شهری

در این بخش به کمک روش تحلیل عاملی تاییدی به ارائه الگویی از عوامل و زیر عوامل های مؤثر بر ارتقاء کیفیت معماری شهری پرداخته شد. برای این منظور مدل اندازه گیری برای هریک از سازه ها برآذش داده شده و زیر عوامل های دارای بارهای عاملی مناسب شناسایی شدند. در واقع زیر عوامل هایی را می توان مناسب در نظر گرفت که دارای بار عاملی بیش از ۰/۳ باشند. پس از تعیین این زیر عوامل ها مناسبت کلی مدل از نظر پایایی، روایی و همچنین شاخص های مناسب مدل بررسی شد. به این ترتیب در این مرحله مدل کلی عوامل مؤثر بر ارتقاء کیفیت معماری شهری شناسایی شد.

طبق نتایج حاصل از برآذش مدل‌های اندازه‌گیری، در بخش "انسجام و همبستگی" زیرعامل‌های اعتماد اجتماعی، همبستگی اجتماعی، روابط اجتماعی، سرمایه اجتماعی و مشارکت، در بخش "تحرک و پویایی" زیرعامل‌های فعالیت‌های انتخابی، برگزاری فضای مخصوص، فضای ارتباط رودررو و فضای فعالیت خاص، در بخش "حس تعلق" زیرعامل‌های تنوع فعالیت‌ها، اینمنی، عناصر طبیعی و انعطاف‌پذیری و انطباق فضا، در بخش خوانایی "زیرعامل‌های نمادها و ارزش‌هایی، مراکز چند منظوره، ارتباط مردمی و ارتباط با مسئولین، در بخش "هویت و اصالت" زیرعامل‌های همبستگی اجتماعی، نمادهای بصری، عناصر شاخص و هویتمند و رویدادهای فرهنگی و در بخش "نظم و سیمای مطلوب" زیرعامل‌های شالوده هندسی، انطباق فرم و عملکرد، کیفیت مصالح، تراکم مطلوب و نما و تداوم بصری به عنوان زیرعامل‌های مهم تعیین شدند. در جدول ۴ زیرعامل‌های شناسایی شده را به عنوان مدل - نهایی در ارتباط با شناسایی عوامل مؤثر بر ارتقاء کیفیت معماری شهری از دیدگاه شهروندان نشان می‌دهد.

جدول ۴. مدل نهایی عوامل مؤثر بر ارتقاء کیفیت معماری شهری از دیدگاه شهروندان

نام عامل اصلی	نام زیر عامل	بار عاملی استاندارد شده	درصد توان دوم بار عاملی
اعتماد اجتماعی	۰/۶۲۱	۰/۵۶	
همبستگی اجتماعی	۰/۶۵۷	۴۳/۱۶	
روابط اجتماعی	۰/۰۵۳	۳۰/۰۸	
سرمایه اجتماعی	۰/۷۶۱	۵۷/۹۱	
مشارکت	۰/۰۳۵	۲۸/۶۲	
فعالیتهای انتخابی	۰/۰۲۴	۲۷/۴۶	
فضای مخصوص	۰/۶۴	۴۰/۹۶	
فضای ارتباط رودررو	۰/۷۲۴	۵۲/۴۲	
فضای فعالیت خاص	۰/۶۹۲	۴۷/۸۹	
تنوع فعالیتها	۰/۳۴۲	۱۱/۷۰	
ایمنی	۰/۷۷۴	۵۹/۹۱	
عناصر طبیعی	۰/۸۷۴	۷۶/۳۹	
انعطاف‌پذیری و انطباق فضا	۰/۴۴	۱۹/۳۶	
نمادها و ارزش‌هایی	۰/۰۱۴	۲۶/۴۲	
مراکز چند منظوره	۰/۰۵۹	۳۱/۲۵	
ارتباط مردمی	۰/۷۲۷	۵۲/۸۵	
ارتباط با مسئولین	۰/۷۲۴	۵۲/۴۲	
همبستگی اجتماعی	۰/۰۷۵	۳۳/۰۶	
نمادهای بصری	۰/۰۶۸	۳۲/۲۶	
عناصر شاخص و هویتمند	۰/۰۷۴	۴۵/۴۳	
رویدادهای فرهنگی	۰/۰۶۸	۴۶/۲۴	
شالوده هندسی	۰/۰۳۱	۲۸/۲۰	

نام عامل اصلی	نام زیر عامل	بار عاملی استاندارد شده	درصد توان دوم بار عاملی
	انطباق فرم و عملکرد	۰/۹۷۴	۴۵/۴۳
	کیفیت مصالح	۰/۶۲	۳۸/۴۴
	تراکم مطلوب	۰/۹۹۱	۴۷/۷۵
	نمای و تداوم بصری	۰/۹۲۴	۳۸/۹۴

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۴۰۰)

با توجه به مقادیر حاصل در مورد توان دوم بارهای عاملی که به صورت درصد بیان شده است نیز می توان شاخص های مورد مطالعه را به لحاظ اهمیت با یکدیگر مقایسه نمود. در ادامه شاخص های روایی و پایابی مدل های اندازه گیری گزارش شده است.

جدول ۵. شاخص های روایی و پایابی مدل های اندازه گیری

متغیر وابسته	CR (شاخص پایابی)	AVE (شاخص روایی همگرا)
انسجام و همبستگی اجتماعی	۰/۷۶	۰/۴۰
تحرک و پویایی	۰/۷۴	۰/۴۲
حس تعلقی	۰/۷۲	۰/۴۴
خوانایی	۰/۷۷	۰/۴۱
هویت و اصالت	۰/۷۵	۰/۴۰
نظم و سیمای مطلوب	۰/۸۲	۰/۴

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۴۰۰)

در این بخش به بررسی مناسبت مدل طراحی شده از نظر پایابی و روایی (روایی همگرا و واگرا) پرداخته شده است. در مورد روایی دو نوع روایی و اگرا و روایی همگرا مورد بحث قرار می گیرد. منظور از روایی همگرا همان شاخص AVE است که بیانگر همبستگی بین گویی های مرتبط با یک سازه است. برای تایید وجود روایی همگرا انتظار می رود شاخص AVE بیش از مقدار ۰/۴ باشد. در سازه های مورد مطالعه وجود روایی همگرا بین گویی های هر سازه تایید شد. پژوهشگران به منظور ارزیابی کلی مدل فرضیه ای برآش داده شده با داده های مشاهده شده از شاخص های نیکویی برآش استفاده می نمایند. رایج ترین شاخص، شاخص آماره کای دو می باشد که اهمیت اختلاف بین ماتریس کواریانس مدل برآش شده با ماتریس کواریانس ناشی از نمونه مشاهده شده را بیان می دارد. در واقع فرضیه صفر در اینجا مبین این است که بین مدل برآش شده و ماتریس کواریانس نمونه تفاوتی وجود ندارد. نکته مهم این است که این شاخص متأثر از حجم نمونه می باشد بنابراین زمانی که حجم نمونه زیاد باشد اختلاف کمی را نشان خواهد داد که نشان دهنده برآش خوب می باشد. بنابراین از شاخص تعديل شده آن یعنی کای دو بر درجه آزادی در کنار سایر

شاخص‌های نیکویی برازش استفاده می‌شود که عبارتند از ۱- شاخص نیکویی برازش (GFI)، ۲- شاخص نیکویی برازش تعديل شده (AGFI)، ۳- شاخص تطبیقی برازش (CFI)، ۴- شاخص توکر-لوئیس (TLI)، ۵- ریشه میانگین مجازور خطاهای استاندارد شده (SRMR)، ۶- ریشه میانگین مجازور برآورد خطاهای تقریب (RMSEA) و ۷- شاخص کای دو به درجه آزادی. در مورد شاخص RMSEA می‌توان گفت که مقدار کمتر از ۰/۰۸ نشان‌دهنده خطاهای معقولی برای تقریب در جامعه است. برای شاخص کای دو به درجه آزادی نیز مقدار مطلوب مورد انتظار نیز مقادیر کمتر از ۵ می‌باشد. در مورد سایر شاخص‌ها مقادیر بالای ۰/۸ قابل قبول هستند. البته چنانچه مقادیر مناسب برای اکثر شاخص‌ها برقرار باشد، می‌توان گفت سؤالات توانایی ساخت یک سازه مناسب را برای اندازه‌گیری کیفیت دارا بوده‌اند.

جدول ۶. شاخص‌های نیکویی برازش

متغیر وابسته	کای دو به درجه آزادی	CFI	TLI	GFI	AGFI	RMSE
انسجام و همبستگی اجتماعی	۱۸/۲	۰/۹۷	۰/۹۳۹	۰/۹۸	۰/۹۴۸	۰/۰۹۵
تحرک و پویایی	۱۵/۷۸	۰/۸۵۶	۰/۸۳۵	۰/۸۲۶	۰/۷۸۵	۰/۰۸۸
حس تعلق	۸۳/۷۱	۰/۹۱۲	۰/۷۳۵	۰/۹۵۹	۰/۷۹۴	۰/۲۰۷
خوانایی	۳/۸۵	۰/۶۹	۰/۶۱	۰/۹۰	۰/۸۴	۰/۱
هویت و اصالت	۰/۶۴۸	۱	۱	۰/۹۹۸	۰/۸۴	۰/۰۰
نظم و سیمای مطلوب	۵۰/۱۵	۰/۹۶۶	۰/۸۹۸	۰/۹۷۵	۰/۸۷۳	۰/۱۶

مانند: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

مطابق نتایج جدول ۶ شاخص کای دو به درجه آزادی و همچنین شاخص RMSEA در غالب موارد مقدار مطلوبی را دارا نبوده‌است که با توجه به نحوه پرسش و پاسخ و جنبه نوآوری تحقیق قابل توجیه می‌باشد. با این حال با توجه به مطلوبیت سایر شاخص‌ها، مناسبت کلی سازه‌ها تایید شد.

۲.۲. ۳. الگوریتم Apriori (الگوریتم قوانین انجمنی)

در این بخش هدف دستیابی به الگوهای شرطی است که به تشخیص ارتباطات میان شاخص‌های مربوط به ارتقاء کیفیت معماری شهری با عواملی چون سکونت درنواحی (محلات) مختلف، خودکارآمدی، شخصیت افراد و...، منجر می‌شود. برای بدست آوردن قوانین انجمنی، الگوریتم Apriori روی دو مجموعه داده پیشین (مقدم) که اصطلاحاً با Ihs نشان‌داده می‌شود و مجموعه داده پی‌آیند (تالی) که با rhs نمایش داده می‌شود، تعریف می‌شود. با استفاده از این تعاریف، روابط بین متغیرهای ورودی (پیشین) و متغیرهای (پی‌آیند) بدست می‌آید. این تحلیل در چندین حالت و براساس ورودی‌ها و اهداف مختلف انجام شده و قوانین موجود مورد بررسی قرار گرفته است. مقدار آستانه برای پشتیبان ۰/۳ و مقدار آستانه اطمینان نیز ۰/۷ در نظر گرفته شده است. در این بخش از تحلیل به منظور ایجاد امکان

تحلیل شاخص‌های ۶ گانه اندازه‌گیری شده پیرامون ارتقاء کیفیت معماری شهری در نظر گرفته شده و با توجه به اینکه داده‌های ورودی به الگوریتم Apriori باستی گستته باشد، پس از محاسبه میانگین از سوالات هریخش، مقدار حاصل بر حسب میانه پاسخ‌ها به یک متغیر دو سطحی تبدیل شده‌اند. علاوه براین شاخص‌ها، متغیر خودکارآمدی - پاسخ‌دهندگان نیز به صورت یک متغیر سه سطحی دارای خودکارآمدی کم، متوسط و زیاد تعریف شده است. در کنار این متغیرها که به پاسخ دهنده‌گان و ویژگی‌های آنان اشاره دارد، متغیر گروه‌بندی مربوط به نواحی (محلات) نیز به عنوان ورودی دراین الگوریتم لحاظ شده و این موضوع که اگر پاسخ‌دهندگان در نواحی (محلات) مختلف باشند آنگاه نظرات پیرامون شاخص‌های مورد بررسی چگونه است نیز مورد بحث قرار گرفته است. این پژوهش در هر یک ۱۱ محله مورد نظر، پرسشنامه طراحی و توزیع شده ۶ شاخص اصلی مربوط به ارتقاء کیفیت معماری شهری را مورد سنجش قرار داده است. همانطورکه توضیح داده شد، پس از محاسبه میانگین‌های مربوط به سوالات هر شاخص، آن‌ها در دو گروه مقادیر کمتر از حد میانه پاسخ‌ها و بیش از آن تقسیم شده‌اند. در جدول ۷ فراوانی و درصد فراوانی پاسخ‌ها در هر یک از گروه‌هایی که پاسخ‌های آنان کمتر از حد میانه یا بیش از آن بوده‌است، نشان داده شده است.

جدول ۷. فراوانی و درصد فراوانی پاسخ‌ها در هر یک از گروه‌ها با پاسخ کمتر از حد میانه یا بیش از آن

درصد	تعداد	کمتر از حد میانه		نام شاخص
		درصد	تعداد	
۲۱/۷	۴۱۹	۷۸/۳	۱۵۰۹	انسجام و همبستگی اجتماعی
۷/۵	۱۴۴	۹۲/۵	۱۷۸۴	تحرک و پویایی
۱۰/۵	۲۰۳	۸۹/۵	۱۷۲۵	حس تعلق
۱۰/۲	۱۹۶	۸۹/۸	۱۷۳۲	خوانایی
۹/۳	۱۸۰	۹۰/۷	۱۷۴۸	هویت و اصالت
۹/۲	۱۷۸	۹۰/۸	۱۷۵۰	نظم و سیمای مطلوب

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

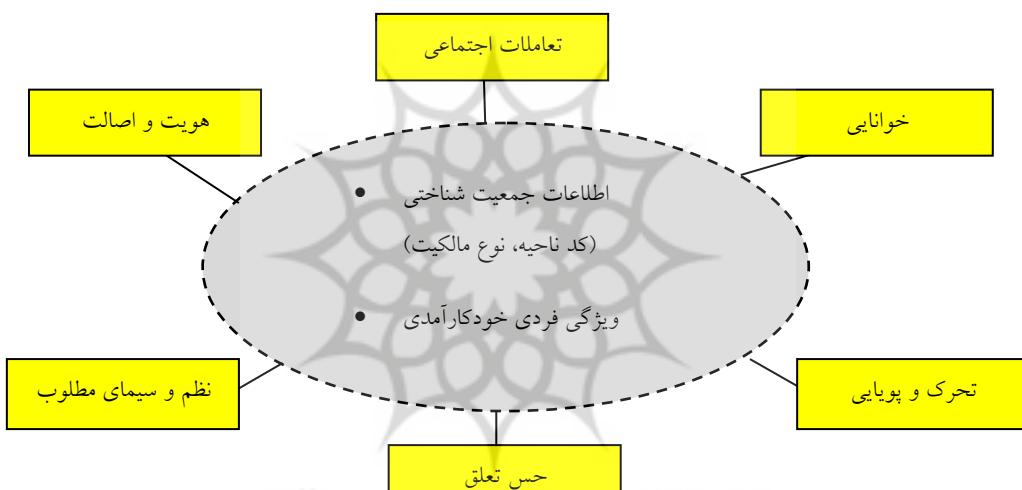
همانطور که در نتایج شاخص‌های مورد نظر نیز ملاحظه می‌شود گرایش پاسخ‌ها به سمت نظراتی است که میزان این شاخص‌ها در محله خود کمتر از حد میانه برآورد کرده‌اند. به عبارت دیگر از دیدگاه پاسخ‌دهندگان هر یک از شاخص‌های انسجام و همبستگی اجتماعی، تحرک و پویایی، حس تعلق، خوانایی، هویت و اصالت و نظم و سیمای مطلوب در محلات مختلف کمتر از حد میانه اتفاق افتاده است.

جدول ۸. میزان خودکارآمدی ساکنین پاسخگو

زیاد		متوسط		کم		نام شاخص
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۴۲/۵	۸۲۱	۵۰/۳	۹۶۹	۷/۲	۱۳۸	خودکارآمدی

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۴۰۰)

به لحاظ خودکارآمدی افراد به سه دسته دارای خودکارآمدی کم، متوسط و زیاد تقسیم شده‌اند. بیشتر افراد پاسخگو دارای خودکارآمدی در حد متوسط یا زیاد بوده‌اند.^۱

شکل ۲. داده‌های ورودی به الگوریتم اپریوری

۱. بررسی قوانین وابستگی شاخص‌های ارتقاء کیفیت معماری شهری

در نتایج حاصل مقادیر پیشین به منزله شاخص‌های ورودی در بررسی قوانین و شناسایی اقلام مکرراست. پی‌آیند نیز به معنای خروجی حاصل از شرط مورد نظر است. مقدار پشتیبان (support) نشانگر آن است که یک مجموعه اقلام چند بار در پایگاه تکرار شده. درصد اطمینان (Confidence) یک قاعده وابستگی به‌این معنی است که برای هر قانون چند درصد پاسخهایی که شامل متغیر پی‌آیند هستند شامل پیشین مورد نظر نیز هستند. معیار بهبود نیز در واقع معیاری برای ارزیابی همبستگی دو مجموعه داده پیشین و پی‌آیند است. اگر مقدار بهبود بیش از یک باشد، دو مجموعه داده

۱. در مورد خودکارآمدی، نکات اصلی و مهم از پرسشنامه باورهای خودکارآمدی عمومی (GSE-10) خلاصه گردیده است. برای نمره‌دهی به خودکارآمدی پایین: نمرات ۲-۱، خودکارآمدی متوسط: نمرات ۳-۵ و خودکارآمدی بالا: نمرات بالاتر از ۵ لحاظ گردیده است.

دارای همبستگی مثبت واگر کمتراز ۱ باشد دو مجموعه دارای همبستگی منفی هستند. همچنین مقدار یک برای این معیار نشان دهنده عدم وجود ارتباط و همبستگی معنادار بین این مجموعه متغیرها است. سه معیار درصد پشتیبان، اطمینان و بهبود به منظور ارزیابی قانون های تولید شده بکار می روند.

• **ناحیه ۱:** در ناحیه یک، قانون (الگو) بدست آمد. که به برخی از آنها اشاره می شود. طبق قانون ۲۸ که

دارای بیشترین میزان اطمینان است، نشان داده شده است که خودکارآمدی متوسط و مالکیت به صورت ملکی، تحرک و پویایی کم را در پی دارد. البته در قانون ۴ نیز مشاهده می شود که مالکیت ملکی نیز تحرک و پویایی کم را در پی آمد خود دارد. همچنین در این ناحیه قوانین ۱۷ و ۱۸ که بیان کننده بروز حس تعلق و تحرک و پویایی که در وضعیت خودکارآمدی متوسط است، دارای درصد اطمینان بالایی - بوده است. در این ناحیه بیشترین میزان همبستگی مثبت مربوط به قانون ۱۴ است که بیانگر پی آمد خوانایی کم در حالت خودکارآمدی متوسط است. بیشترین میزان همبستگی منفی مربوط افراد با شخصیت دلپذیر بودن (A) است که حس تعلق کمی را دارا بوده اند.

جدول ۹. بررسی قوانین وابستگی (الگوهای) شاخص های ارتقاء کیفیت معماری شهری در ناحیه ۱

شماره	پیشین	پی آیند	درصد پشتیبان	درصد اطمینان	بهبود
۱۴	خودکارآمدی = متوسط	خوانایی = کم	۰/۴۹۰۸۴۳	۰/۸۷۸۶۸۹	۱/۰۳۸۴۵
۱۷	خودکارآمدی = متوسط	حس تعلق = کم	۰/۵۴۹۴۵۱	۰/۹۸۳۶۰۷	۱/۰۰۵۷۱
۱۸	خودکارآمدی = متوسط	تحرک و پویایی = کم	۰/۵۴۹۴۵۱	۰/۹۸۳۶۰۷	۰/۹۹۶۳۸۱
۲۴	مالکیت = ملکی	تحرک و پویایی = کم	۰/۵۸۲۴۱۸	۰/۹۸۷۵۷۸	۱/۰۰۰۴۰۳
۲۸	خودکارآمدی = متوسط و نوع مالکیت = ملکی	تحرک و پویایی = کم	۰/۳۳۱۵۰۲	۰/۹۸۹۰۷۱	۱/۰۰۱۹۱۶

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۴۰۰)

• **ناحیه ۲:** در ناحیه دو، قانون (الگو) بدست آمد که به برخی از آنها اشاره می شود. طبق قانون ۱۰،

بیشترین همبستگی در جهت مثبت مربوط به خودکارآمدی متوسط و تحرک و پویایی کم است. از سوی دیگر در این ناحیه بیشترین همبستگی منفی نیز بین نوع مالکیت ملکی و حس تعلق کم بوده است. هریک از پیشین های مربوط به خودکارآمدی متوسط و نوع مالکیت ملکی قوانینی را در مورد شاخص ها ۶ گانه تعاملات اجتماعی، تحرک و پویایی، حس تعلق، خوانایی، هویت و نظم و سیمای مطلوب در وضعیت کم ایجاد کرده است. علاوه بر این بیشترین میزان سطح اطمینان مربوط به قوانین ۱۰ و ۱۲، است. طبق این قوانین خودکارآمدی متوسط، تحرک و پویایی و نظم و سیمای مطلوب کم را در بی داشته است.

جدول ۱۰. بررسی قوانین وابستگی (الگوهای) شاخص‌های ارتقاء کیفیت معماری شهری در ناحیه ۲

شماره	پیشین	بی‌آیند	درصد پشتیبان	درصد اطمینان	بهبود
۱۰	خودکارآمدی=متوسط	تحرک و پویایی=کم	۰/۴۹۸۵۵۱	۰/۹۴۲۴۶۶	۱/۰۷۴۸۷۸
۱۲	خودکارآمدی=متوسط	نظم و سیمای مطلوب=کم	۰/۴۹۸۵۵۱	۰/۹۴۲۴۶۶	۱/۰۵۵۶۸۴

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

- ناحیه ۳: در ناحیه سه نیز ۲۰ قانون (الگو) بدست آمد. نتایج حاصل در مورد ناحیه ۳ بیان می‌دارد که در هریک از وضعیت‌های خودکارآمدی متوسط، خودکارآمدی بالا و نوع مالکیت ملکی، تمام ۶ شاخص مورد بررسی در وضعیت کم قرار داشته‌اند. بیشترین میزان همبستگی مثبت در پیشین خودکارآمدی - متوسط و تعاملات اجتماعی کم حاصل شده است.

آنچه بیش از همه در قوانین و الگوهای حاصل به نظر می‌رسد آن است که در همه قوانین بی‌آمد در وضعیت کم روی داده است. به عبارت دیگر الگوهای حاصل بیان می‌دارد که در وضعیت‌های مختلف بی‌آمد در مورد وضعیت موجود هر کدام از شاخص‌های انسجام و همبستگی اجتماعی، تحرک و پویایی، حس تعلق، خوانایی، هویت و اصالت و نظم و سیمای مطلوب مقداری کمتر از حد متوسط را داشته است.

۴. بحث

در مقایسه پژوهش‌های انجام شده قبلی با نتایج حاصل از این پژوهش در زمینه عامل‌های اصلی و زیرعامل‌های مؤثر در کیفیت بخشی به حس مکان، عامل اصلی انسجام و همبستگی با زیرعامل‌های سرمایه اجتماعی، همبستگی اجتماعی، اعتماد اجتماعی، روابط اجتماعی و مشارکت، با تحقیق سیدالحسینی (۱۳۹۱)، مشارکت پذیری عمومی و اهمیت محله برای کمک به ارتقای کیفیت محیط؛ صابری‌فر (۱۳۹۱)، شکاف بین انتظارات مردم و خدمات ارائه شده شهرداری (مشهد)؛ و زیاری (۱۳۹۸)، نقش مشارکت شهروندان در افزایش موفقیت مدیریت شهری؛ همراستایی نشان می‌دهد. در مدل پژوهش زیاری، قویترین اثر مربوط به رابطه بین بازنایی قدرت شهروندان با میزان موفقیت مدیریت شهری می‌باشد که در این پژوهش نیز بر اهمیت مشارکت تأکید شد. همچنین در پژوهش حاضر، با توجه به اهمیت ویژگی‌های فردی در مقوله حس مکان، ویژگی‌های فردی افراد شامل خودکارآمدی و ویژگی‌های شخصیتی نیز به عنوان نوع داده جدیدی مورد پرسش قرار گرفت تا در بحث تعاملات اجتماعی در کنار عوامل مؤثر دیگر یعنی انسجام و همبستگی اجتماعی، تحرک و پویایی و حس تعلق به اهمیت آن پرداخته شود.^۱ که در پژوهش

۱. بهترین مفهوم‌سازی از شخصیت در مدل پنج عاملی تبلور یافته است که از سوی مک‌گری و کاستا ارائه شده است. شخصیت براساس ویژگی‌های اصلی در پنج ویژگی بزرگ (نوروتیسم، برونگرایی، انعطاف‌پذیری، مسئولیت‌پذیری و توافق‌جویی) تقسیم می‌شود. یکی دیگر از متغیرهای مرتبط با مشارکت اجتماعی، خودکارآمدی است. به اعتقاد باندورا (۲۰۱۲) خودکارآمدی به معنای اعتقاد و باور به قابلیت‌های خود

های قبلی و بررسی شده، به آن پرداخته نشده است و خود یک نوآوری محسوب می‌شود. عامل اصلی تحرک و پویایی با زیرعامل های فضای ارتباط رو در رو، فضای فعالیت خاص، فضای مخصوص، فعالیت های انتخابی، در تحقیق رضوانی (۱۳۹۱)، کمبود فضاهای عمومی شهری مشهد بحث شده است. همچنین تولایی (۱۳۸۲) به ارتباط فضای شهری و روابط اجتماعی- فرهنگی در شهر یزد پرداخته و معتقد است روابط اجتماعی آگاهانه و هدفدار جزئی از فضاست و به تقویت حس مکان کمک می‌کند که در این پژوهش تأیید شد. در پژوهش حاضر به عامل اصلی حس تعلق با زیرعامل های عناصر طبیعی، ایمنی، انعطاف‌پذیری و انطباق فضا و تنوع فعالیت ها پرداخته شده که در تحقیق دانشپایه (۱۳۹۵)، شاخص‌های کالبدی حس مکان در توسعه جدید شهری؛ بیگدلی (۱۳۹۶)، مدل راهبردی توسعه پایدار شهری (مشکل ناپایداری شهری درمشهد)؛ و رهنما (۱۳۹۴)، پایداری اجتماعی در محلات شهر (۵ محله درمشهد) دیده می‌شود. در عامل اصلی خوانایی، زیرعامل های ارتباط مردمی، ارتباط با مسئولین، مراکز چند منظوره و نمادها و ارزش هنری از اهمیت ویژه‌ای در تحقیق حاضر برخوردارند که در پژوهش رضوانی (۱۳۹۱)، عدم وجود خوانایی مشهد بحث شده است و در تحقیق مسعود (۱۳۹۱)، الگوها و عناصر کیفیت‌زا و هویت‌بخش - فضاهای شهری؛ به اهمیت توجه و تبیین ضرورت های نگاهداشت موتفیف ها و مصادیق آرایه‌های معماری شهری به عنوان عناصر کیفیت‌زا و هویت‌بخش و تأثیرگذار برکیفیات فضاهای شهری پرداخته شده که با پژوهش انجام شده همراستایی نشان می‌دهد. در عامل اصلی هویت و اصالت، رویدادهای فرهنگی، عناصر شاخص و هویتمند، همبستگی اجتماعی و نمادهای بصری از زیر عامل های مهم بر شمرده شده‌اند. در تحقیق رضوانی (۱۳۹۱)، تدوین سند راهبردی توسعه کالبدی - فضایی شهر مشهد؛ بحران هویت تاریخی در شهر از مشکلات اصلی شهر مشهد (در میان ۷ مسأله شناسایی شده) بوده که جایگاه ویژه‌ای در میان شاخص‌های روح‌بخش شناسایی شده دارد و در تحقیق ذکاوت (۱۳۹۳)، مؤلفه‌های سازنده کیفیت در عرصه عمومی، اشاره شده است که با این پژوهش همخوانی دارد. در عامل اصلی نظم و سیمای مطلوب، زیرعامل های تراکم مطلوب، انطباق فرم و عملکرد، نما و تداوم بصری، کیفیت مصالح و شالوده هندسی مطرح بوده که در تحقیق خاکزند (۱۳۹۳)، زیبایی‌شناسی و توجه زیست محیطی؛ رهنما (۱۳۹۸)، احیاء منطقه شهری (محله‌آبکوه مشهد) به آنها پرداخته شده است. رهنما در تحقیق خود به برای احیاء این محله چهار سناریو ارائه می‌کند و بر مشکلات مطرح شده مربوط به این عامل صحه می‌گذارد. از بعد دیگر، با توجه به اهمیت نقش ICT و تعریف الگوهای جدید در کیفیت‌بخشی به معماری شهری، نقش داده‌ها در آثار پژوهشی بسیاری مورد تأکید قرار گرفته است که می‌توان به عنوان نمونه به الگوها و آثار سالینگروس (۲۰۱۹)، وانگ (۲۰۱۸)، والس (۲۰۱۸)، یالاگی (۲۰۱۶)، خوش قامت (۱۳۹۳)، مارسال (۲۰۱۳)، سکمنقولو (۲۰۱۱)، گیل (۲۰۰۹) و احمدوند (۱۳۸۸) اشاره کرد.

هر کدام از این آثار به نوعی نقش پررنگ داده‌ها را در زمینه کیفیت‌بخشی و بویژه کشف الگوها و روابط معنادار نشان می‌دهند. در این پژوهش نیز اهمیت این مسأله تأیید شد. این پژوهش با دیدگاهی جدید، با رویکرد فناوری دیجیتالی به الگوهای اجتماعی-فرهنگی حس مکان پرداخت و اهمیت و تأثیرگذاری فناوری دیجیتالی در تبیین - الگوهای مؤثر در معماری شهری (الگوهای کیفیت‌بخشی بعد اجتماعی-فرهنگی حس مکان) را مورد کنکاش قرارداد که در این زمینه یک نوآوری محسوب می‌شود. این نوآوری در بعد موضوع پژوهش دیده می‌شود، چرا که در پژوهش‌های پیشین استفاده از فناوری دیجیتالی برای کشف و شناسایی الگوهای نیازمندی‌های حس مکان بعد اجتماعی-فرهنگی دیده نشد. علاوه بر آن، استفاده از روش داده‌کاوی در زمینه مشارکت فعال شهروندان در شناسایی این الگوها، وجه دیگری از نوآوری پژوهش محسوب می‌گردد.

۵. نتیجه‌گیری

شهر نیازمند الگوهای اساسی نه تنها الگوهای فضایی، بلکه مهمتر از آن، الگوهای پویا می‌باشد و نقش الگواره‌ها در بسط روش‌شناخت از واقعیت‌ها و پدیده‌ها روشن است. در پاسخ به سؤالات پژوهش، ابتدا از طریق کیفی، مؤلفه‌ها، معیارها و شاخص‌های مهم کیفیت‌بخشی حس مکان بعد اجتماعی-فرهنگی مشخص شد. سپس از طریق روش تحلیل عاملی تأییدی به الگوی اولیه پژوهش با عامل‌های انسجام و همبستگی اجتماعی، تحرک و پویایی، حس تعلق، خوانایی، هویت و اصالت و نظم و سیمای مطلوب (با ۵۰٪ زیرعامل) رسیدیم. همچنین مشخص شد بعضی از گویه‌های پرسش شده در محلات از نظر افراد پاسخ‌دهنده وجود نداشته و به عنوان عامل مؤثر انتخاب نشده است که جای تأمل دارد. پس از آن شاخص‌های ۱۶گانه این الگو و متغیرهای کیفی چون کد نواحی، وضعیت مالکیت و ویژگی‌های فردی (شخصیتی و کارآمدی) به الگوریتم داده‌کاوی اپریوری وارد و از طریق ارتباط بین آنها بصورت خودکار به قوانین و الگوهای شرطی هر ناحیه دست یافتیم همچنین در اکثر این محلات و در سه ناحیه صورت گرفته قوانین و الگوهای بدست‌آمده از داده‌کاوی، وضعیت‌های مختلف پی‌آمد در مورد وضعیت موجود هر کدام از شاخص‌های ۱۶گانه مقداری کمتر از حد متوسط را دارا است. این امر نشان داد که استفاده از فناوری دیجیتال و داده‌کاوی می‌تواند منجر به پیدایش الگوهایی گردد که یادآور عمیق‌ترین خواسته‌های ساکنان است. گام بعدی ترکیب این الگوها با الگوهای طراحی است به نحوی که اصولی، علمی و مطابق با نیازهای شناسایی‌شده فرهنگی و اجتماعی و حساسیت‌های انسانی باشد که این امر می‌تواند به ارتقاء کیفیت در معماری شهری و رضایت شهروندان بیانجامد. با توجه به اهمیت ارتباطات الگویی و به منظور گسترش و تقویت زیان الگو در معماری شهری، پرسیدن نظرات و احساسات مردم و آگاهی از دانش مکنون موجود در آنها از طریق فناوری دیجیتالی در این پژوهش مورد تأکید قرار گرفت، بطوریکه الگوهای اجتماعی و فرهنگی بدست‌آمده در نواحی به پژوهشگر کمک می‌نماید تا با درنظر گرفتن نیازهای حقیقی مردم به مدیریت، طراحی و تقویت فضاها و معماری شهری پردازد. بدین‌سان فرضیه پژوهش تأیید می‌گردد و فناوری دیجیتالی از طریق انتظام داده‌های شهری (بویژه در بعد اجتماعی-فرهنگی

حسن مکان) و نیز در گام بعدی ترکیب و نمایش الگوها و مشارکت ساکنان می تواند به نحو شایسته‌ای معماری شهری را پوشش دهد. ارتقاء کیفیت، مطلوبیت و رضایت را بدنبال داشته و البته نیازمند پیشرفت بیشتر و راه های جدیدتر می باشد. تعریف نوین الگوها با رویکرد دیجیتالی به عنوان ابزاری توانمند در کنترل فرآیندهای پیچیده می - تواند به شناسایی نیازهای اجتماعی - فرهنگی پردازد و خواسته‌های مبتنی بر نگرشها و رفتارهای انسان در فضای معماری را پاسخ دهد که این امر موجب تداوم هویت فرهنگی در بطن ارتقاء کیفیت زندگی در شهر می شود. نیاز امروز ما، ترکیب ویژگی های منحصر به فرد الگوها با طرح های هوشمند و نوآورانه است که بتواند این خلأه مهم را پرکند و با شناسایی نیازهای حقیقی و ارائه الگوهای دقیقتر در پیوند با الگوهای مؤثر دیگر کیفیت معماری شهری، یک کل منسجم و معنادار شکل گیرد.

به منظور تحقق چنین امری، پیشنهادات ارائه شده عبارتند از: ۱- فراهم نمودن ارتباط دوسویه دیجیتالی به منظور ثبت نظرات و خواسته‌های مردم (داده‌های شهر و ندی) در سطح محله، ناحیه، منطقه و بالاتر در مراجع مربوط از جمله "مرکز برنامه‌ریزی محله" در زمینه ابعاد مختلف کیفیت بویژه بعد اجتماعی و فرهنگی حسن مکان ۲- داده کاوی - سازمان یافته و دست یافتن به بیانش‌های تحلیلی و کاربردی از شناسایی نیازهای آشکار و مکنون مردم به منظور دستیابی به الگوهای اجتماعی شهری با همکاری خبرگان.

کتاب نامه

۱. احمدوند، ع.، آخوندزاده، ا.، و مینایی بیدگلی، ب. (۱۳۸۸). استفاده از داده کاوی در بهبود مدیریت شهری: مورد کاوی سامانه ۱۳۷ شهرداری تهران. تهران: دومین کنفرانس بین المللی شهر الکترونیک.
۲. آصفی، م.، و ایمانی، ا. (۱۳۹۶). ارزیابی و شناخت عوامل مؤثر بر جهت‌دهی خلاقانه به معماری معاصر در مسیر تعاملی نو با ارزش‌ها و سنت‌های پایدار. دو فصلنامه طرح و نماد، (۸)، ۱۴۰-۱۲۵.
۳. آصفی، م.، و ایمانی، ا. (۱۳۹۲). چالش فناوری‌های نوین در معماری و تعامل آن با ارزش‌های معماری اسلامی ایران. باغ نظر، (۲۱)، ۳۴-۲۱.
۴. بحرینی، ح. (۱۳۹۰). تجدید، فراتجدد و پس از آن در شهرسازی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۵. بزی، خ.، و دولتی، ر. (۱۳۹۲). بررسی تأثیر ICT بر آشتفتگی فضا و ساختار شهری؛ نمونه موردی شهر کرمان. فصلنامه مطالعات برنامه ریزی شهری، (۳)، ۱۲۱-۹۹.
۶. بنتلی، ا. (۱۹۸۵). محیط‌های پاسخ‌ده. ترجمه: م. بهزادفر. چاپ دوم، تهران: مرکز انتشارات دانشگاه علم و صنعت.
۷. بیگدلی، س.، شفقی، س.، و وثوقی، ف. (۱۳۹۵). ارائه یک مدل راهبردی برای دستیابی به توسعه پایدار شهری در کلانشهر مشهد. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، (۴)، ۲۷(۱)، ۲۹-۱۲.
۸. تولایی، ن. (۱۳۸۲). فضای شهری و روابط فرهنگی - اجتماعی. پژوهشنامه فرهنگی، (۵)، ۱۴۰-۱۰۹.

۹. حمزه نژاد، م.، و رادمهر، م. (۱۳۹۶). تحلیل اصول فضایی و الگوگرینی بهینه در معماری الگوگرای معاصر ایران. دو فصلنامه مطالعات معماری ایرانی، ۱۱، ۱۴۵-۱۶۸.
۱۰. حاک زند، م.، محمدی، م.، جم، ف.، و آقابزرگی، ک. (۱۳۹۲). شناسایی عوامل مؤثر بر طراحی بدندهای شهری با تأکید بر ابعاد زیبائی‌شناسی و زیست‌محیطی (نمونه‌ی موردی: خیابان ولی‌عصر(عج)-شهر قشم). فصلنامه مطالعات شهری، ۳(۱۰)، ۱۵-۲۶.
۱۱. خوش‌قامت، ک.، صفری، ن.، و یغمایی‌فر، ش. (۱۳۹۳). استفاده از تکنیک داده‌کاوی برای پایش، پیش‌بینی و مدیریت اجرای اثربخش طرح تفصیلی (نمونه موردی شهرداری منطقه ۱۱ مشهد). مشهد: ششمین کنفرانس ملی برنامه‌ریزی و مدیریت شهری با تأکید بر مؤلفه‌های شهر اسلامی.
۱۲. دانشپایه، ن.، حبیب، ف.، و طغیانی، ش. (۱۳۹۵). تدوین شاخص‌های کالبدی مؤثر در خلق حس مکان در توسعه جدید شهری. فصلنامه مدیریت شهری، ۴۷(۱۳۰)، ۱۱۹-۱۲۶.
۱۳. ذکاوت، ک.، و دهقان، ی. (۱۳۹۵). مدل مدیریت خلق مکان و مؤلفه‌های سازنده کیفیت در عرصه عمومی. نشریه آرمان شهر، ۹(۱۷)، ۲۲۴-۲۱۵.
۱۴. رضوانی، ع. (۱۳۹۱). تدوین طرح مطالعاتی سندراهبردی معماری و شهرسازی در طرح توسعه زیارت امام رضا(ع). مشهد: دبیرخانه طرح مطالعه توسعه کمی و کیفی زیارت امام رضا(ع).
۱۵. رضوانی، ع. (۱۳۹۵). روح شهر بازتعریفی از شهر. فضا: فضای شهری و تعیین شاخص‌های روح‌بخش شهر. فصلنامه معماری سبز، ۴(۵۵)، ۷۹-۲۱۵.
۱۶. رهنما، م.، اجزاشکوهی، م.، و لطف‌اللهی، س. (۱۳۹۸). تحلیل سناریوهای احیاء منطقه شهری قلعه آبکوه در کلانشهر مشهد. پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۳۸(۳)، ۷۶-۶۳.
۱۷. رهنما، م.، و حسینی، م. (۱۳۹۴). سنجش و ارزیابی میزان پایداری اجتماعی در کلانشهر مشهد با تأکید بر پنج محله مورد مطالعه. مجله آمایش جغرافیایی فضا، ۱۹(۱۰)، ۱۰۵-۱۱۸.
۱۸. زیاری، ک.، رضایی‌کوچی، م.، و بیک‌محمدی، ح. (۱۳۹۶). بررسی نقش مشارکت شهروندان در افزایش موفقیت مدیریت شهری شهر شیراز. علوم اجتماعی شوستر، ۴(۶۲)، ۵۱-۵۱.
۱۹. سالینگروس، ن. (۲۰۰۰). ساختار زیان‌های الگو. ترجمه: س. زرین‌مهر. تگزاس: دانشگاه تگزاس، سن آنتونیو.
۲۰. سجادزاده، ح.، و پیربایی، م. (۱۳۹۱). معنا در فضای شهری. معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۹(۱۷۷)، ۱۷۷-۱۸۶.
۲۱. سعیدی مفرد، س.، و مفیدی شمیرانی، م. (۱۳۹۵). معرفی اسناد هدایت طراحی شهری الگوی رشد هوشمند و کاربری آن در ایران. باغ نظر، ۴(۱۰۱)، ۱۱۶-۱۱۶.
۲۲. سلطانی، م.، منصوری، ا.، و فرزین، ا. (۱۳۹۱). تطبیق نقش الگو و مفاهیم مبتنی بر تجربه در فضای معماری. باغ نظر، ۲۱(۱۴)، ۱۴-۳.
۲۳. سید‌الحسینی، م.، حبیب، ف.، و ماجدی، ح. (۱۳۹۱). رویکرد تعاملی سطوح و مقیاس شهری در فرآیند برنامه‌ریزی. باغ نظر، ۹(۲۲)، ۴۲-۵۴.

۲۴. شاهیوندی، ا. و موسوی پور، ا. (۱۳۹۶). اثرگذاری فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی نوین بر ساختار کالبدی فضایی شهر با رویکرد شهر خلاق (مطالعه موردی: شهر اصفهان). *فصلنامه علمی- پژوهشی مطالعات شهری*، ۹۰-۷۷، (۲۵).
۲۵. صابری فر، ر. (۱۳۹۲). تعیین شکاف کیفیت خدمات ارائه شده در شهرداری ها (نمونه موردی شهر مشهد). *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، ۲۱(۲)، ۱۴۰-۱۲۷.
۲۶. ضرغامی، ا. و بهروز، م. (۱۳۹۴). نقش و مفهوم "فضا" در بازآفرینی نظریه معماری و علوم اجتماعی. *فصلنامه مطالعات میانرشته‌ای در علوم انسانی*، ۷(۲)، ۸۱-۹۹.
۲۷. عسگری، م. و بهزادفر، م. (۱۳۹۵). بهسوی یک گونه‌شناسی الگوواره‌ای در معماری و شهرسازی. *فصلنامه علمی پژوهشی روش‌شناسی علوم انسانی*، ۸۹(۸۹)، ۱۹۵-۲۲۸.
۲۸. عظیمی هاشمی، م.، شریعتی مزینانی، س.، و اعظم کاری، ف. (۱۳۹۱). مؤلفه‌های اجتماعی- فرهنگی شهر زیارتی پایدار (مورد مطالعه: شهر مشهد). *مجله مطالعات اجتماعی ایران*، ۳(۳)، ۱۵۶-۱۳۱.
۲۹. علیزاده، ه. و لاهور پور، س. (۱۳۸۸). شخصیت فضایی- کالبدی در هسته تاریخی شهر سنتدج. *دوفصلنامه دانشگاه هنر، نامه معماری و شهرسازی*، ۲(۲)، ۵۷-۶۹.
۳۰. علیمردانی، م.، مهدی نژاد، ج.، و افهمی، ط. (۱۳۹۴). رشد کیفی فضای شهری به منظور ارتقاء تعاملات اجتماعی (مشهد). *نشریه هنرهای کاربردی*، ۷(۷)، ۱۴-۵.
۳۱. کامل‌نیا، ح.، جهان‌پناه، س.، و فریدونی، ف. (۱۳۹۳). تحلیل و بررسی شاخص‌های طراحی معماری و شهرسازی- پایدار (نمونه موردی: انتستیتو تکنولوژی شهر مصدر). *تهران: اولین کنگره بین المللی افقهای جدید در معماری و شهرسازی*.
۳۲. الکساندر، ک. (۱۹۷۷). *زبان الگون: شهرها*. تدوین: حمید خادمی. ترجمه ر. کربلایی نوری. تهران: مرکز مطالعاتی و تحقیقاتی شهرسازی و معماری.
۳۳. الکساندر، ک. (۱۹۸۱). *کافه لیتنز*. ترجمه ر. س. صبری، ع. اکبری. تهران: انتشارات پرها ن نقش با حمایت قطب طراحی شهری دانشگاه شهید بهشتی.
۳۴. گل، ه. (۲۰۱۰). *شهرهایی برای مردم (شهر انسانی)*. ترجمه م. چرخیان. تهران: انتشارات فرهنگ متین. ۱۳۹۱.
۳۵. گلکار، ک. (۱۳۷۹). *مؤلفه‌های سازنده کیفیت طراحی شهری*. *مجله صفحه*، ۳۲(۶۵-۳۸).
۳۶. لنگ، ج. (۱۹۸۷). *آفرینش نظریه معماری- نقش علوم رفتاری در طراحی محیط*. ترجمه عینی فر. تهران. دانشگاه تهران. چاپ دوم، ۱۳۸۳.
۳۷. لینچ، ک. (۱۳۸۱). *تئوری شکل خوب شهر*. ترجمه بحرینی، س. ح. تهران. انتشارات دانشگاه تهران. چاپ دوم، ۱۳۸۱.
۳۸. ماجدی، ح.، منصوری، ا.، و حاجی احمدی، آ. (۱۳۹۰). *بازتعریف فضای شهری (مطالعه موردی: محور ولی‌عصر حد فاصل میدان ولی‌عصر تا چهارراه ولی‌عصر)*. *نشریه مدیریت شهری*، ۹(۲۷)، ۲۸۳-۲۶۳.

۳۹. مسعود، م.، مدنی، ف.، و تدین، ب. (۱۳۹۲). دستیابی به شاخص‌های کیفی برای الگوگیری از منظر بافت‌های تاریخی در توسعه‌های پیرامون (اصفهان). *محله علمی-پژوهشی فضا (جغرافیا)*, (۴)، ۱۹-۳۶.
۴۰. مسعود، م.، و بیگزاده، ح. (۱۳۹۱). نگاهداشت و بازآفرینی موتیف‌های آرایه‌ای فضاهای شهری. *محله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*, (۱۰)، ۴۳-۶۶.
۴۱. مهدوی‌نژاد، م.، و رفالیان، غ. (۱۳۹۰). کاربرد الگوی مقداری در همسازی معماری و سازه. *نشریه انجمن علمی معماری و شهرسازی ایران*, (۲)، ۶۸-۶۱.
۴۲. میرغلامی، م.، و آیشم، م. (۱۳۹۴). مدل مفهومی ارزیابی حس مکان براساس مؤلفه‌های کالبدی، ادراکی، عملکردی و اجتماعی. *فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات شهری*, (۱۹)، ۶۹-۸۰.
۴۳. نژاد ابراهیمی، ا.، فرشچیان، ا.، و خوشخ، پ. (۱۳۹۶). بررسی چهار جوب نظری فضای شهری و تأثیرات نیروهای موجود در شکل‌گیری شهر (بانگرشن زیبا شناختی). *فصلنامه علمی تخصصی معماری سینز*, (۹)، ۶۱-۷۰.
۴۴. هاشم‌نژاد، ه.، و شنگه‌پور، س. (۱۳۹۸). الگوی طراحی معماری مجازی. *نشریه هنرهای زیبای معماری و شهرسازی*, (۴۴)، ۵-۱۴.
۴۵. وحدت، س.، سجاد‌زاده، ح.، و کریمی مشاور، م. (۱۳۹۴). تبیین ابعاد مؤثر بر منظر خیابان درجهت ارتقای خوانش منظر فضاهای شهری. *فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات شهری*, (۱۵)، ۱۷-۳۶.
۴۶. وفامهر، م. (۱۳۹۲). سیری در آندیشه‌های تکنولوژی معماری. مشهد: انتشارات دانشگاه امام رضا (ع).

47. Appleyard, D. (1979). *Planning the pluralistic city*. Cambridge Mass: MIT Press.
48. Barker, R.G. (1968). *Ecological psychology: Concepts and methods for studying the environment of human behavior*. Stanford, CA: Stanford University Press.
49. Bentley, I. (1990). Ecological urban design. *Architects' Journal*, 192(24), 69 – 71.
50. Bolay, J.C. & Kern, A. (2011). Technology and cities: What type of development is appropriate for cities of the south? *Journal of Urban Technology*, 18(3), 25-43.
51. Center for an Urban Future (2016). *Innovation and the city*. New York: Center for an Urban Future.
52. Erickson, T. (2000). Lingua Francae for design: Sacred places and pattern languages", New York: Proceedings of the ACM Conference on Designing Interactive Systems.
53. Gehl, J. (1987). *Life between buildings: Using public space*. Translated by Koch, New York: Van Nostrand Reinhold.
54. Gil, J., Montenegro, N., Nuno Beirao, J., & Pinto Duarte, J. (2009). On the discovery of urban typologies (Data mining the multi-dimensional character of neighbourhoods). Istanbul: 27th eCAADe Conference.
55. Hester, R. T. (1993). Sacred structures and everyday life: A return to Manteo, North Carolina", in: *Dwelling, Seeing, and Designing*. Edited by: David Seamon, New York: State University of New York Press.
56. Kumbhar, M.S. & Yalagi, P.S (2016). Urban resources for smart city application. *International Journal of Engineering Trends and Technology (IJETT)*, 40(6), 366-370.
57. Marsal-Llacuna, M. (2013). *Smarter urban planning through a citizen-based approach, the smart urban planning method*. Girona: Thesis submitted for the Degree of Doctor of Philosophy at the University of Girona.

58. Michael, W.M., Kryazheva,Y., Rudd, A., & Salingaros, N.A. (2019). *A new pattern language for growing regions: Places, networks, processes*. Portland: Sustasis Press
59. Reffat, R.M. (2008). Investigating patterns of contemporary architecture using data mining techniques. Antwerpen: 26th Conference on Education and Research in Computer Aided Architectural Design in Europe.
60. Salingaros ,N.A. (2005). Pattern language and interactive design, Chapter 9 of *Principles of Urban Structure*. Amsterdam: Techne Press.
61. Salingaros, N.A. (1999). Architecture, patterns, and mathematics. *Nexus Network Journal*, 1(1), 75-76.
62. Salingaros, N.A. (2006). *A theory of architecture*. Solingen: Umbau-Verlag.
63. Sokmenoglu, A., Cagdas, G., & Sariyildiz, S. (2011). Application of data mining in micro-scale urban -feature analysis. London: 11th International Conference on GeoComputation.
64. Valls, F., Redondo, E., Fonseca, D., Torres-Kompenb, R. Villagrasa S., & Martí, N. (2018). Urban data and urban design: A data mining approach to architecture education. *Telematics and Informatics*, (35), 1039–1052
65. Villa, N. & Wagener, W. (2008). Connecting cities: Achieving sustainability through innovation. Cisco Internet Business Solutions Group, Connected Urban Development Global Conference.
66. Villa, N. & Wagener, W. (2010). *Connecting cities: Achieving Sustainability Through Innovation*. Amsterdam: Cisco Internet Business Solutions Group.
67. Wang, SH., Liu, X., Wang, H., &Hu, Q. (2018). A Case study on spatio-temporal data mining of urban social management events based on ontology semantic analysis. *Sustainability*, 10(6), 2084.
68. Zumthor, P. (2006). *Thinking Architecture*. Switzerland: Birkhäuser Architecture.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی